

Polyteekkari

Polytekaren

>> nro 01/2005 TKY Otaniemi

KEVÄTTÄ KOHTI!

www.akerfinnyards.com

Aker Finnyards

**aker
yards.**

Preferred for innovation

"ELÄKEPOMMI" ON HARMAAN MAFIAN MIELIKUVITUSTA

>> Toimittajalta

Erään yliopiston eläkeikää lähestyvä rehtori sanoi viime vuonna opiskelijoille pitämässään puheessa, että nuorison pitäisi tiedostaa nykyistä paremmin yhteiskunnallinen vastuunsa ja hankkia ammattikoulutus riittävän nuorena ja oikein suhteutettuna aktiiviseen elämäntapaan, jotta kansantalous kestäisi suurten ikäluokkien eläkkeelle siirtymisen. Vastaavia puheita saa nykyisin kuulla säännöllisin väliajoin, mutta seuraavaksi rehtori kehtasi lisätä, että nuori-ikäluokkien ja eläkkeellä olevien ero on siinä, että jälkimmäinen on merkittävä kansantaloudellinen kuluttajaryhmä joka osallistuu säästöillään ja omasta työstään kertyneellä eläkkeellä talouden pyörittämiseen. Toisin sanoen opiskelijoiden olisi tingittävä omasta nuoruudestaan ja tehtävä mahdollisimman paljon töitä, jotta hänen sukupolvelleen voitaisiin taata mahdollisimman yltäkylläiset kulutusjuhlat ja leppoiset eläkepäivät. Näinhän se menee.

Suomessa eläkkeet on totuttu näkemään ansaittua ja saavutettuna etuna. "Omasta työstä kertynyt eläke" on käsitteenä kuitenkin hieman suhteellinen, sillä todellisuudessa maksetut työeläkemaksut ovat täysin alimitoitettuja luvattuun eläketasoon nähden. Tämän "eläkepommin" purkamisen olisi kuitenkin erittäin yksinkertaista. Ensiksi kaikille eläkeläisille katsottaisiin toimeentuloon riittävä kansaneläke ja tämän jälkeen lasket-

taisiin, paljonko työeläkerahastoista pystytään mahdollisesti jakamaan ylimääräistä hyvää pohjaosan päälle. Tämä summa pitäisi tietenkin suhteuttaa työuralla maksettuihin eläkemaksuihin, mutta korkeimpien eläkkeiden verovarolla tapahtuva ylimääräinen subventointi pitäisi lopettaa välittömästi.

Ainoana ongelmana tässä on, että tilanteen muuttaminen kes-tävälle pohjalle kirpaisisi eniten suurten ikäluokkien edustajia. Kutsutaan heitä vaikka harmaaksi mafiaksi, sillä valta on keskittynyt niin tehokkaasti heidän käsiinsä, että kaikkien heidän etujaan polkevien, sinänsä välttämättömien päätösten teko on Suomessa tällä hetkellä täysin mahdotonta.

Eduskunnan keski-ikä hipoessa 50 vuotta ei eläkkeiden leikkausten kanssa ole pidetty liiemmälti kiirettä. (Eduskunnassa kolme kautta istuneen kansanedustajan kuukausieläke on noin 3000 euroa.) Myöskään perinteisistä puoluerajoista ei ole tässä tapauksessa mitään apua. Kaikki tietävät mitä ilmaisu "saavutettu etu" merkitsee ammatyhdistysliikkeelle ja porvarit taas katsovat, että veroja on maksettu jo niin paljon, että kaikki mitä saa, kannattaa tietenkin ottaa takaisin.

Myös suomalainen valtamedia on tukevasti harmaan mafian valvonnassa. Yleensä eläkkeistä kirjoittavat toimittajat ovat alan parhaita asiantuntijoita, eli niitä toimitusten harmaita eminenssejä, jotka ovat ehtineet jo moneen kertaan laskea

omat eläkekertymänsä. Suurin osa päätoimittajista puolestaan haaveilee jo aktiivisesti eläkepäivistä Floridan tai Kanarian lämmössä.

Puolueista ainoastaan vihreät (ja ehkä perussuomalaiset ja SKP) ovat uskaltaneet puuttua "eläkepommin" todellisiin syihin. Kaikkien muiden yhteinen lääke on ollut, että meidän nuorten on tehtävä enemmän töitä ja valmistuttava nopeammin. Haluammeko me niellä tämän kiltisti ja mukisematta? Keskustelun voisi aloittaa muista yhteyksistä tutuksi käyneellä retoriikalla: Suomen kansainvälinen kilpailukyky vaatii, että...

Polyteekkari 12.1. 2005

"kohta on melkein kevät" -numero

Arkkitehdit tekivät puhuttelevan kalenterin s. 7

Sukellus aidattuun kisakylähistoriaan s. 8

Ilkka Kanerva on sinivalkoisen

Suomen sankari s. 9

Sonja Kailassaaren kanssa lounaalla s. 15

Pilli Kunnari sai postia s. 17

Mitä Osmonlammella tapahtuu? s. 19

KANNEN KUVA MIKKO ARVINEN

POLYTEEKKARI – POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 4500 kpl

Painopaikka: I-Print, Seinäjoki

ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Erika Eerola, erika.eerola@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Marika Eerola, marika.eerola@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Pirunnyrkki Oy 02 2331 030 (kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat)

RC kustannus Oy 03 7517 888, 044 5000 440

(paikallinen mainosmyynti)

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta

Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, yhteyshenkilö Jari Laitinen, jalaitin@cc.hut.fi

Polyteekkari ilmestyy seuraavan kerran 26.1.

Aineisto toimitukseen 19.1. mennessä.

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

Polyteekkari
painetaan
UPM-Kymmenen
valmistamalle
paperille

UPM-Kymmeni

Cantina

Teekkariystävällinen opiskelijaravintola

Aukioloajat

ma-to 10.30-24.00

pe 10.30-01.00

à la carte -listalta opiskelijat -10%

Happy Hour

KESKIVIikkoisin ja perjantaisin

KLO: 15.00-18.00

ISO OLUT 3.00 euroa

ISO SIIDERI 4.30 euroa

MEILLÄ MYÖS BILJARDIPÖYTÄ JA ERILAISIA PELEJÄ!

Ja, su tilauksesta auki

www.ravintolacantina.com

KUVA JUHA SNELLMAN

Pääsivätkö kaikki halukkaat sisään tästä ovesta?

Vanhat saavat pitää 60 tukikuukauttaan

TKK:n opintotukipäällikkö Sirpa Järvisen mukaan nyt on varmistumassa, että opintonsa jo aloittaneet teekkarit saavat säilyttää 60 opintotukikuukautta myös jatkossa.

Vanhoilla, siis myös nyt tammikuussa opintonsa aloittavilla opiskelijoilla opintoviikkovaatimus tulee näillä näkymin säilymään nykyisessä 2,7 opintoviikossa per opintotukikuukausi. Vaikka suoritettavat opintoviikot tullaan laventamaan jatkossa opintopisteiksi opintosuoritusten riittävyttä arvioitaessa, ei vanhoilta opiskelijoilta tulla Sirpa Järvisen mukaan vaatimaan nykyistä enempiä opintosuorituksia.

– Moni asia tulee selviämään vasta myöhemmin keväällä, mutta nyt näyttää jo kohtalaisen varmalta, että muutokset eivät koske opintonsa jo aloittaneita opiskelijoita, Sirpa Järvinen sanoo.

Ensi syksynä opintonsa aloittavien teekkareiden opintotukivaatimuksia tullaan sen sijaan kiristämään. He aloittavat suorittamaan 300 opintopisteen laajuista tutkintoa, jota varten heille myönnetään näillä näkymin 55 opintotukikuukautta. Joulukuussa varmistuneen uuden opintotukiasetuksen mukaan heidän on myös saatava vähintään 4,8 opintopistettä per tukikuukausi saadakseen opintotukea.

Käytännössä tämä merkitsee nykyistä tiiviimpää opiskelutahvaatimusta (ellei diplomi-insinöörin ja arkkitehdin tutkintoa samalla kevennetä ja helpoteta vastaamaan paremmin nykyisiä 160 opintoviikon laajuisia yliopistotutkintoja, niin kuin joissakin puheissa on jo vaadittu).

Jatkossa uudet teekkarit saavat yhtä paljon tukea kuin kollegat yliopiston puolella. Tuleva 4,8 opintopisteen seuranta vaatimus on myös asetettu hieman alakannttiin. Jotta opintotuki riittäisi 300 opintopisteen laajuisen tutkinnon suorittamiseen, pitäisi opiskelijan suorittaa keskimäärin 5,5 opintopistettä tukikuukautta kohti. ■

Hovioikeuden takarivistä

Ratkeako TTEY-kiista lopultakin?

PEKKA AAVIKKO

Kenties viimeinen ottelu Teekkari-toiminnan edistämisyhdistys (TTEY) ry:n hallinnasta käytiin 7.–9.12.2004. Tällä kertaa oikeudessa puitiin TTEY:n vuonna 2000 järjestetyn yhdistyksen ylimääräisen kokouksen kulkua.

Areenana toimi Helsingin hovioikeus Pasilassa ja riidan osapuolina olivat TTEY:n vuonna 2000 järjestettyä kokousta moittineet henkilöt ja vastaajina kyseisessä kokouksessa yhdistyksen johtoon valittuja henkilöitä, joiden pyrkimyksiä TKY tukee maksamalla heidän oikeudenkäyntikulunsa.

Riidan kantajat, jotka ovat toimineet yhdistyksen johdossa 70-luvulta lähtien, valittivat kokouksesta käräjäoikeuteen, joka antoi ratkaisunsa kesällä 2002. Tästä päätöksestä molemmat osapuolet valittivat hovioikeuteen. Kantajat valittivat oikeuteen muun muassa siitä, että heitä ei olisi päästetty kokoussaliin. Koko kolmipäiväinen oikeuskäsittely kietoutui tämän asian ympärille. Vastaajien mielestä koko moitekanne pitäisi hylätä.

Pääsivätkö kaikki saliin?

Toistakymmentä todistajaa kertoi kukin vuorollaan Ostrobothnian tapahtumista. Ihmisiä saapui ravintola Ostrobothnialle hyvissä ajoin ennen kokousta. TKY:n tukemat jäsenet pitivät aluksi omaa tilaisuuttaan kabinetissa ja riidan kantajiin kuuluvia henkilöitä odotti kokouksen alkua aulatilassa. Vastaajan todistajat kertoivat, että kaikki pääsivät esteettä kokoussaliin ja kantajan todistajat kertoivat, että heitä estettiin pääsemästä, koska heillä olleet jäsenkortit eivät oikeuttaneet sisäänpääsyyn. Vastaajien mukaan oman nimen ja yhdistykseen liittymisen ajankohdan kertominen olisi riittänyt sisäänpääsyyn.

Kaikki tuntuivat kertovan lähes samaa tarinaa yhä uudelleen, kunnes Risto Järvinen pyydettiin todistamaan. Hän kertoi, että oli näyttänyt jäsenkorttinsa ja kertonut nimensä kokoussalin ovella, mutta häntä ei siinä huolimatta päästetty sisään. Hän kieltäytyi allekirjoittamasta hänelle tarjottua paperia, koska ei kertomuksensa mukaan nähnyt mitään siinä luki. Hänen todistuksensa poikkesi kaikkein eniten muiden kertomuksista, sillä kenenkään muun todistus ei vahvistanut, että hän olisi kertonut nimeään kokoussalin ovella.

Kultakin todistajalta kysyttiin todistamisen jälkeen, haluavatko he palkkiota todistamisesta. Suurin osa kieltäytyi ja kertoi todistamisen olevan kunnia-asia. Pari nuorta todistajaa pyysi muutaman kymmenen euroa taksimatkojensa kattamiseen. Heidät todistamaan pyytäneeltä asianajajalta tuomari kysyi, hyväksyykö hän pyydetyn palkkion ja pyydetty summat hyväksyttiin rutiininomaisesti. Yhdistys oikeuden asiantuntija

Heikki Halila pisti kuitenkin paremmaksi ja pyysi omasta puolelta tuntia kestäneestä todistuksesta palkkioksi 800 euroa, joka hyväksyttiin muistisemasta.

Käsittely huipentui loppupuheenvuoroihin

Loppupuheenvuorot olivat kummallakin osapuolella loistavaa retoriikkaa. Aluksi riidan kantajien asianajaja, Castrén & Snellman- asianajotoimiston osakas, Jouko Huhtala maalaili kuvaa TKY:n organisoimasta yhdistyskaappauksesta ja yhdistyksen jäsenten eriarvoisesta kohtelusta kokouksessa. Vastaajien, eli TKY:n tukemien vanhojen jäsenten asianajaja, Borenus & Kemppinen -asianajotoimiston osakas, Kai Kotiranta ihmetteli puheessaan, jos kantajien edustajat tuntevat, että heitä estettiin pääsemästä kokoukseen sillä, että ovella piti kertoa nimensä ja se, milloin on tullut jäseneksi. Tämä ei voinut Kotirannan mukaan estää heitä osallistumasta, ottaen huomioon kantajien pitkät järjestökokemukset.

Kumpikin asianajaja esitti laskelmat oikeudenkäyntikuluista ja vaatimukset niiden tuomitsemisesta. Huhtala oli tehnyt 232 tuntia töitä tapauksen eteen hinnalla 266 euroa tunti ja Kotiranta 410 tuntia aluksi 260 euron ja myöhemmin 300 euron tuntihinnalla. Pelkästään asian hovioikeuskäsittelyyn on palanut molemmilta osapuolilta yhteensä yli 200 000 euroa.

Lopuksi tuomari totesi tuomion antamisesta, että ”jos saataisi tammi-kuun loppuun, ois ihan kiva.” Tämä saattaisi viimeinkin päättää vuodesta 1996 saakka jatkuneen monimutkaisen oikeusprosessin. ■

TTEY taustaa

LAURI PAKKANEN

Teekkaritoiminnan edistämisyhdistys ry (TTEY) on Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan tukiyhdistys. TTEY perustettiin vuonna 1948 TKY:n työvälineeksi ulkopuolisten kanssa tehtäviä taloudellisia sitoumuksia vaativien hankkeiden hoitamiseen. Yhdistys perustettiin, koska ylioppilaskunta ei silloisen yliopistolain mukaan voinut itse harjoittaa sellaista taloudellista toimintaa (esim. arpajaisia) mitä varainhankinta Teekkarikylä ja muita tempauksia varten vaati.

Yhdistyksen toiminta on 1970-luvun alusta lähtien valitettavasti

etähtynyt ylioppilaskunnasta lähinnä TTEY:n 70-luvulta lähtien toimineiden, sittemmin mandaattinsa menettäneiden, puheenjohtajan ja johtokunnan johdolla. He veivät yhdistyksen toiminnan ”maan alle” ja näin estivät TKY:tä osallistumasta yhdistyksen toimintaan. 1990-luvulta lähtien ovat TTEY:n vanhimmat jäsenet (joista osa perustajajäseniä) käyneet taistelua yhdistyksen toiminnan palauttamisesta oikeiden sääntöjensä puitteisiin.

Vuonna 2000 korkein hallinto-oikeus antoi TTEY:n perustajajäsenelle, Liisa Ratialle, oikeuden kutsua koolle yhdistyksen ylimääräisen kokouksen. Tämä järjestettiin 19.12.2000. Kokouksesta tiedotettiin

kaikille tiedetyille jäsenille sekä siitä ilmoitettiin myös Helsingin Sanomissa. Kokous pidettiin hyvässä järjestyksessä ja siellä valittiin yhdistykselle uusi johtokunta. Tätä vastapuoli ei kuitenkaan hyväksynyt, vaan he jättivät myöhemmin kokouksesta moitekan kanteen käräjäoikeuteen.

Kesällä 2002 käräjäoikeus antoi päätöksensä, johon molemmat osapuolet olivat tyytymättömiä ja valittivat hovioikeuteen. Ennen hovioikeuden käsittelyn alkua joulukuussa 2004 julkaisi TKY lehdistötiedotteen, jonka mukaan TKY pitää vastapuolen valituskierrettä tahallisenä, ylioppilastoimintaa sekä henkisesti että taloudellisesti vahingoittavana kiusantekona. Lisätietoja: www.tky.fi/ttey/. ■

Tervetuloa, 24 uutta opiskelijaa

Polyteekkari haluaa toivottaa tervetulleeksi kaikki TKK:n 24 uutta, ajoissa ilmoittautunutta opiskelijaa. Me odotimme, että teitä tammikuussa aloittavia olisi ollut ainakin kymmenkertainen määrä, ja teidän kunniaksi me nimesimme tämän vuoden ensimmäisen lehden suureksi fuksinumeroksi (meillähän ei pieniä erikoisnumeroita olekaan).

Teitä oli kuitenkin niin onnettoman vähän, että emme me jaksaneet alkaa tehdä mitään juttuja teille. Käykää lukemassa viime syksyn fuksinumeron (10/2004, www.polyteekkari.fi/pt.pl?sivu=arkisto) meidän kotisivuilta.

Järjestäkää kuitenkin fuksibileet. Te voitte jutella yhdessä vaikka armeijasta, sieltähän teistä suurin osa on tulossa. ■

Virallinen Totuus

TKY:n hallituksen puheenjohtaja
– THS styrelseordförande
Christian Elg

STUDENTKÄREN OCH DET NYA ÅRET

Ett nytt år, 2005, har börjat. Med tanke på hur det förra året tog slut hoppas man definitivt på ett bättre nytt år. Händelserna i Asien är fruktansvärda och till de som katastrofen har berört vill jag å studentkårens vägnar framföra vår djupaste sorg och kondoleanser. Var inte rädda för att ta kontakt och begära hjälp och uttrycka era känslor. Det finns alltid ett lyssnande öra och en axel att luta sig mot.

Jag hoppas även att var och en har dragit sitt strå till stacken med att hjälpa de i nöd. Hjälp kan vara monetär, men jag hoppas att var och en teknolog som finner tid, tar kontakt med Röda Korset eller andra hjälporganisationer och erbjuder sin tjänst med att hjälpa i själva insamlandet av medel för de drabbade.

Här på hemmafronten bör vi dock koncentrera oss på det faktum att livet småningom fortsätter och att vi har mycket att stå i med i år, även i vår egen vardag. Just i år händer en hel del i Otnäs, studentvärlden och nationellt som vi bör vara beredda på. Aktuellt för studentkårens del är slutskedet av byggandet av VM-byn, samt att tillsammans med VM-organisationen fundera ut lösningar på alla problem och scenarion som kan uppstå då man ska flytta 1800 teknologer ut ur Teknologbyn och få 3000 atleter in för ett par veckor. Här hoppas jag också på er aktivitet, förståelse, tålamod och framför allt er feedback på vad ni behöver samt saker som vi inte gett svar på mm. Endast tillsammans kan vi ro i hamn med detta gigantiska projekt som gett oss möjligheten att bygga bostäder för närmare 400 teknologer. Jag hoppas alla förstår betydelsen för kommande teknologgenerationer och ställer gemensamt upp för att projektet ska löpa friktionsfritt.

Andra saker som sker under årets lopp är övergången till den nya examensstrukturen och ibruktagandet av ECTS-poängen. Detta är fråga om den s.k. Bologna-processen vars grundläggande tanke är att enhetliga universitetsexamina i Europa. I praktiken innebär detta att istället för 180 studieveckor kommer examen (M.Sc.) att bestå av 300 studiepoäng. Dessutom introduceras en mellanexamen, teknologie kandidat (B.Sc). Bologna kommer att ha mest betydelse för de som börjar studera hösten 2005 och för de som just påbörjat sina studier och vill direkt övergå i det nya systemet. De som fortsätter med det nuvarande systemet bör utexaminera sig före 2010, då övergångsperioden tar slut för diplomingenjör- och arkitektstuderanden. Här på Tekniska högskolan ändras dessutom på hösten terminerna till ett 4-periodsystem vilket inverkar på studierytmen. Tanken är att man ska kunna utföra intensivare kurser på en kortare tid och färre kurser på en gång, vilket torde effektivisera studerandet då man kan koncentrera sig bättre på enskilda kurser.

Som ni ser har vi mycket att göra här på Sekretariatet. Tveka inte att rycka oss i ärmen och fråga om allt som händer. Vi är här för er och era intressen, och vi får saker att hända. Ett konkret exempel är t.ex. det, att fr.o.m. november i år höjs hyrestaket för bostadstillägget till 252, en glädjenyhet för många som hyr bostad i Helsingforsregionen. Var alltså med och påverka. Er åsikt är viktig för oss.

Trevligt fortsatt år! Tillsammans kan vi göra det till ett årens år för studentkåren!

Teekkari- ja kulttuurisihteerin Aki Sundell toimi tilahuuto-kauppojen meklarina.

Puuhakerhot kähmivät pelitilat ja saunavuorot

Joulukuun puolivälissä nähtiin jälleen kerran tiivistunnelmainen jännitysnäytelmä, kun kymmenet kerhot ja yhdistykset pääsivät tappelemaan enemmän tai vähemmän sulassa sovussa TKY:n tilojen kevään ja alkukesän varauksista.

Tilakähmyt toimii yksinkertaisella periaatteella. Ensiksi kerätään toivottoman pitkä lista kaikista yhdistysten tilatoiveista, ja sitten katsotaan, että puolet toiveista osuu auttamatta päällekkäin. Tämän jälkeen kähmijät suljetaan samaan huoneeseen, eikä heitä päästetä ulos ennen kuin ovenraosta näkyy valkoista savua yhteisen sovinnon löytymisen merkinä.

Tänäkin vuonna kiivaimmat väittelyt käytiin kaikille ilmaisista tiloista.

– Kyllähän shakkia voi pelata missä vain. Shakkilaudat ja kellot

MIKKO ARVINEN

mahtuu koulureppuun.

– Ei kyllä mahdu.

– Miettikää sitä orkesteria joka raahaa soittimensa joka viikko toiselle puolelle kaupunkia.

– Onko Ristin killassa muka yli kymmenen tyyppiä.

Tässä vaiheessa, eli ensimmäisen puolen tunnin jälkeen huutokaupan meklarina toiminut teekkari- ja kulttuurisihteerin Aki Sundell päätti viheltää ensimmäisen kerran huutoäänestyksen poikki.

– Me ei olla vasta kuin kohdassa viisi ja täällä on nyt jo näitä kesto-ongelmia.

Jos JMT3 A:n Pelitilasta ja JMT1:n Yhdistystilasta jouduttiin vääntämään kättä melkein toisissaan, ei esimerkiksi Rantasaunan isolle puolelle meinannut löytyä aluksi ottajia. Vaikka merenranta-kiinteistö olisi mitä ihanteellisin paikka lähes tapahtumalle kuin tapahtumalle, pitää 120 euron

kertamaksu huolen siitä, että jokaviikkoisille peli-illoille saatetaan katsella mieluummin vaihtoehtoisia paikkoja.

TKY tarjoaa jäsenistön käyttöön noin pariakymmentä erilaista tilaa, ja lähtökohtaisesti TKY:n tilatarjonta pesee ylivoimaisesti lähes minkä tahansa muun ylioppilaskunnan tarjonnan. TKY:n järjestösihteerin Jutta Lindqvistin mukaan lisäksyntää olisikin lähinnä pienemmille kokoustiloille.

Vaikka tilakähmyt ovat jo onnistuneesti ohi, ei mattimyöhaisten kannata luopua vielä kokonaan toivosta. Läheskään kaikkia tiloja ei ole vieläkaan varattu, ja jäljelle jääneitä saunavuoroja voi kysellä sihteeristön Teekkaripalvelusta. Tilojen säännöllisesti päivitettävän varaus-tilanteen voi käydä tarkistamassa osoitteesta

www.tky.fi/java/Index?oid=44589.

Parturi-Kampaamo Salon Marke Lingman

ma-pe 9.00-17.30
la 9.00-13.00

Otaniemen ostoskeskus
Ylätasanne
puh. (09) 462907
www.keltaisetsivut.fi

TKY:n järjestösihteerin Jutta Lindqvistillä riitti kiitettävästi kärsivällisyyttä kuunnella tilantarvitsijoiden vaatimuksia.

TKY SAI UUDEN, SEKSUAALISESTI AKTIIVISEN HALLITUKSEN

Ylioppilaskunnan tämän vuoden hallitukseen valittiin puheenjohtajan lisäksi kahdeksan aktiivista teekkaria 14 hakijan joukosta. Polyteekkari esitti uusille ”ministereille” joukon enemmän ja vähemmän asiallisia kysymyksiä. Seksikysymyksiin vastattiin mielellään, mutta opintoviikkomäärien utelemista pidettiin henkilökohtaisena...

1. Mainitse yksi ongelma Otaniemessä
2. Kuinka ratkaisisit tämän ongelman?
3. Kuka on parhaimman näköinen tyyppi hallituksessa tai sihteeristössä?
4. (Lukijoiden toivoma, pakollinen) seksikysymys: Koska harrastit viimeksi seksiä?
5. Montako opintoviikkoa?
6. Sano kaksi hyvää bändiä?

MIKKO A

7. Mikä on hienoin aikaisempi meriittäsi hallituspaikalle?

Christian Elg, hallituksen puheenjohtaja. 26-vuotias 7. vsk:n tietotekniikan opiskelija.

1. TKY ei tunnu olevan lähellä jäsenistöään. 2. Pitäisi saada enemmän näkyvyyttä ja paremmin tietoa fukseille. 3. En mä osaa tohon vastata, ne on kaikki tosi hyvännäköisiä. 4. Eilen. 5. 115. 6. Retuperä ja Humpsvakar. 7. Hallituksen varapuheenjohtaja 2004.

Lauri Kovanen, varapuheenjohtaja ja järjestövästava. 23-vuotias, AS IV.

1. Ihmisten jääminen kaiken toiminnan ulkopuolelle. 2. Se vaatii pitkäjänteistä työtä, ensiksi voisi selvittää kaikkien kiltojen ja yhdistysten tarjoamia mahdollisuuksia,

ja vastaavatko nämä tarvetta ja kysyntää. 3. Juusi (Johanna Uusitalo). 4. Maanantaina. 5. Pyöreä sata syksyn jälkeen. 6. CMX ja Tiktak. 7. Fuksimajuri -04.

Eero Holmila, Viestintä- ja tietotekniikka. 24-vuotias N:n vuoden viestintätietotekniikan opiskelija.

1. Opiskelijat eivät tiedä mitä TKY tekee. 2. Asiat pitäisi saada tarpeeksi yksinkertaiseen, helposti pureksittavaan pakettiin. 3. Meinasin sanoa, että minä itse, mutta tuli katsottua aamulla peiliin... 4. Eilen. 5. Opiskelijalta ei saa koskaan kysyä opintoviikkojen määriä, mutta sanotaan että 130 paremmalla puolella. 6. Pink Floyd ja Kingston Wall. 7. Otahuudon toimittajana oleminen ;)

Susanna Nordstén, kv-vastaava. 23-vuotias N:n vuoden materiaa-

li- ja kalliotekniikan opiskelija.

1. TKY:tä ei tunneta. 2. Menemällä juttelemaan enemmän kanssaopiskelijoiden kanssa. 3. Sini, se on niin omalaatuinen. 4. Toissapäivänä. 5. 83. 6. Tiktak ja Mokoma. 7. Vuorimieskillan fuksiväepeli.

Sini Numminen, kopo. 22-vuotias 4. vuoden sähköfysiikan opiskelija.

1. Opiskelijoiden ja opettajien kiire ja stressi. 2. Vaikea sanoa. Asia täytyy ainakin muistaa huomioida päätöksenteossa. 3. Toimittaja Arvinen. 4. En halua vastata. 5. 113. 6. Carl Cox ja Entropy all stars dj's. 7. Edustajiston jäsenyys.

Aleksi Päiväläinen, asuminen ja Teekkarikylä. 22-vuotias kolmannen vuoden koneteekkari.

1. Kämpin kunto ja ulkoalueet.

TKYH2005. Takana Jarno Vanhatalo, Aleksi Päiväläinen, Timo Varjo, Sini Numminen, Jouni Saarenpää ja Eero Holmila. Edessä Susanna Nordstén, Christian Elg ja Lauri Kovanen.

2. Hommaamalla jengä siivomaan paikat. 3. (Teekkaripalvelun) Tuula. 4. En mä edes muista. 5. Paskoja kysymyksiä. 45. 6. Beatles ja Green Day. 7. Venäjänkerho HEBAn hallituksen jäsen 2004.

Jouni Saarenpää, teekkariasiat. 25-vuotias N:n vuosikurssin tietoliikennetekniikan opiskelija.

1. Jos ajattelee omaa sektoria, niin me emme ihan tarkkaan tiedä min-käläisiä tapahtumia riviteekkarit haluaisivat järjestettäväksi. Palaute ei kulje. 2. Mulla olisi tavoitteena jalkautua teekareiden keskuuteen ja kysellä asiaa. 3. Tuula Ilmes. 4. Aha. Montakohan päivää siitä on... 5. 70. 6. U2 ja Amorphiksen vanha tuotanto. 7. Fuksimajuri 2002.

Jarno Vanhatalo, opintoasiat. Jarno täyttää 24-vuotta 16.1. Polyteekkari onnittelee. Sähkötekniikka III.

1. Rantapolulla ei ole valoja, kun menee lenkille niin kompastuu. 2. Pistää lamppuja sinne. 3. Mä sanon oman itteni. 4. Siitä on harmillisen kauan, noin neljä päivää. 5. 130. 6. Metallica ja Zen Café. 7. Teres hpj 2004.

Timo Varjo, sopo. 25-vuotias N:n vuoden kiinteistötalouden opiskelija.

1. Tiedotus. Opiskelijoille pitäisi saada paremmin tietoa siitä, mitä TKY tekee. 2. Suoraa ratkaisua ei ole, mutta sitä olisi tarkoitus selvittää tässä vuoden aikana. 3. Ketäs kaikkia täällä nyt olikaan? ... Minä. 4. Itse asiassa tänään. 5. Kieltäydyn vastaamasta näin henkilökohtaiseen kysymykseen ;) 6. System Of A Down ja Boston Promenade. 7. Maanmittarikillan puheenjohtaja 2003. 🇺🇸

Gallup

ERIKA EEROLA

1. Mitä odotat tältä vuodelta?
2. Tuleeko tästä vuodesta viime vuotta parempi?
3. Sano yksi asia mitä erityisesti odotat tänä vuonna?

Lasse, 3. vuosikurssi, lentotekniikka

1. Olen lähdössä maaliskuussa Saksaan vaihtoon katselemaan maailman tuulia ja toivottavasti opiskelemaan paljon hyödyllisiä asioita. 2. Olin Phuketissa 26. päivä kun aalto tuli päälle. Uskon, että tästä vuodesta tulee parempi, tsunami oli aikamoinen lopetus viime vuodelle. 3. Tsunami laittoi ajatusmaailmaa vähän uusiksi. Kunhan pysyy suurin piirtein perusasiat kunnossa, se riittää varsin mainiosti.

Ilkka, 3. vuosikurssi, puunjalostustekniikka

1. Tein töitä syksyn ja varmaan pidän tänä vuonna välivuoden. Teen töitä vuoden ja jatkan siitä sitten, joten odotan taloudellista lisäpanosta. 2. Tulee totta kai! En vain nyt heti keksi tähän perusteluita, mutta siltä vain tuntuu. 3. En odota juurikaan mitään, mutta ehkä uutta suuntaa elämälle, mitä sitä jatkossa tekee.

Harri, 2. vuosikurssi, automaatiotekniikka

1. Odotan tältä vuodelta vähän pirteämpää meininkiä ja enemmän kavereiden kanssa oloa. Ajattelin, että jos lähtisi vaikka ulkomaille vaihtoon. Espanja voisi olla yksi vaihtoehto. 2. Uskon että tulee. Kesätyöpaikka on jo, vieläpä hyvä paikka, joten ei tarvitse sitäkään stressata. 3. Kesälomaahan sitä aina odottaa. Tykkään kesästä, syksyn synkkyys saa jäädä taakse.

Sanna, 1. vuosikurssi, geomatiikka

1. Odotan tältä vuodelta opiskelua ja hauskanpitoa, uusia ystäviä ja tuttuja, kaikenmaailman uusia tuulia. 2. Luultavasti joo, tai ainakin vähintään yhtä hyvä. Olin vuoden toisessa koulussa ja tajusin, että haluan tänne. Nyt tämä tuntuu oikealta ratkaisulta. 3. Odotan, että tulee kesä oli vielä lämmin kesä. Viime kesä oli sateinen, joten olisi kiva jos ensi kesänä aurinko paistaisi vähän enemmän.

Pääainetta pakoon

HANNA RITVANEN

Omat kurssit tökkivät ja pääainevalinta epäilyttää. Tai paremminkin koko kouluvalinta epäilyttää. Opintotuki katkeaa jos kursseja ei kerry, mutta opiskelu on yhtä tuskaa. Tänä keväänä haluaisin opiskella jotain ihan muuta. Onneksi TKK:lta löytyy kursseja melkein mistä vain aiheesta maan ja taivaan väliltä.

Lempipuuhaani tenttiin luvun lomassa on seuraavan lukukauden opintojen suunnittelu. Opinto-opaasta löytyy uskomattoman mielenkiintoisia kursseja. Itse asiassa lähes kaikki kurssit tuntuvat tenttiin lukiessa mielenkiintoisemmilta kuin juuri se, jota paraikaa opiskelee. Epätoivoisimmilla hetkillä selaan myös muiden korkeakoulujen ja yliopistojen kurssitarjontaa. Ollapa humanisti tai luonnontieteilijä! Teräksen murtumismekanikan sijaan voisin tällä hetkellä lukea vaikka elokuvasta ja psykoanalyysistä (2,5 opintoviikkoa) tai jonkin mukavan levälajin lisääntymisestä.

Onneksi myös TKK:n kurssitarjonta antaa runsaasti valinnanvaraa pääaineopikaiselle opiskelijalle. Omasta alastaan epävarma voi etsiä vaihtoehtoja kirjoittamalla Webtopiin hakusanaksi ”perusteet”, jolloin järjestelmä antaa hakutulokseksi lähes 200 peruskurssia eri aloilta. Monet näistä ovat suhteellisen helppoja, ja parhaassa tapauksessa luennoitsijakin on valittu rekrytointitarkoitusta silmällä pitäen. Erilaisista peruskursseista voisi oikeastaan koota kokonaisen tutkinnon, nimeksi sopisi vaikka ”Yleisen tekniikan DI”. Miksei laaja-alaista sivistystä arvosteta tekniikan alalla?

Harrastustenko mukaan voi kursseja valita. Purjehtijalle sopivat Veneenrakennuksen perusteet ja Navigoinnin menetelmät, kumpikin kahden opintoviikon arvoisia. Oman veneen voi suunnitella harjoitustyönä, kaksi opintoviikkoa lisää. Luonnonsuojelijan vakaumusta lujittavat varmasti erilaiset metsänhoidon ja metsätalouden kurssit, erityisvinkkinä kurssi Puuraaka-aineoppi (3 ov), johon sisältyy puulajitenti. Yhteiskunta-aktiiville taas tarjolla on Tekniikan etiikka (2 ov) ja Teknologian filosofia (2 ov), Teknologian vaikutukset ympäristöön ja yhteiskuntaan (4 ov) sekä käytännön vaikuttamisesta kiinnostuneelle Räjähdystekniikka (2 ov).

Entäpä ne sadat teekkariparat, joille TKK on vain välisatama matkalla kohti humanismin ajatuksen kirkkaita vesiä tai lääketieteellisen tiedekunnan valkoisia takkeja? Fysiologiaa voi opiskella myös TKK:lla, tosin kurssi on syksyllä, joten kevään pääsykokeisiin valmistautujalle ajankohta ei liene kaikkein tarkoituksenmukaisin. Taidetieteen historian ja Sovelletun estetiikan kurssit, kumpikin kolme opintoviikkoa, suovat mahdollisuuden nauttia lähes yliopiston tasoisesta sivistyksen ilmapiiristä. Kutkuttavalta kuulostaa myös kurssi Ajattelun historia ja filosofia. Tiedonpuu, maailmankuva ja ihmiskäsitys (2 ov).

Ammattikouluun lähteneitä kaverit kadehtivalle tuovat hetkelistä helpotusta kurssit Työstökoneiden käyttö (1 ov) ja Hitsauksen perusteiden harjoitukset (1.5 ov). Kumpaan kurssiin sisältyy käytännön harjoituksia ja mahdollisuus kerätä kohtuullinen määrä öljyä kynsien alle.

Entä kun mikään ei kiinnosta? Kurssit Havaitseminen ja toiminta sekä Emootiot ja kommunikaatio (4 ov) eivät ainakaan mene silloin hukkaan. Ja olisiko todella mahdollista reputtaa Muisti ja oppiminen tai Opiskelutekniikka?

PALJON ONNEA VAAN PALJON ONNEA VAAN

Teekkaripalvelun Tuula!

Tuula Ilmes, teekkareiden tuki ja turva, täytti viime viikolla tasavuotia. Pikainen kysely teekkareiden keskuudessa kertoo kuusikymppisestä paljon: ”Hirveän reipas, pirteä ja palveluhaluinen”, Markku toteaa. ”Nauraa paljon”. ”Iloinen olin ihminen. Häneltä on tosi kiva pyytää tarra opiskelijakorttiin”, Pekka ja Martti toteavat.

Tuulan syntymäpäivänä edustajiston puheenjohtaja **Anna Himanen** sai tehtäväkseen soittaa Tuulan ovikelloa ja kysyä, saisiko hän tulla muutaman kaverinsa kanssa lyhyelle onnittelukäynnille. Päivänsankari yllättyi täydellisesti, kun yllätyskäynnille saapuikin muutaman kaverin sijasta nelisenkymmentä entistä ja nykyistä TKY:n toimijaa Retuperän WBK:n johdolla. ”Kyllä ne teekkarit osaa yllättää”, Tuula nauroi.

Retuperän WBK:n ja Polyteknikkojen kuoron esiintymisen sekä lyhyiden puheiden lomassa kilistettiin laseja iloisesti hymyilevän Tuulan kunniaksi. Lahjaksi seurueelta syntymäpäivänsankari sai suuren taulun, jossa oli 60 koukkuja, ja koukkuihin 60 pientä nallea teek-

karinauhoineen. Yllätysvierailun jälkeen juhlat jatkuivat perhepiirissä ja yhden tuttavapariskunnan kanssa.

Tuula muistaa myös toisen vastaavanlaisen syntymäpäiväyllätyksen. 50-vuotisjuhla Tuula vietti miehensä kanssa Tallinnassa. Kun matkalaiset palasivat Suomeen, passintarkastuksen jälkeen silloisen TKY:n hallituksen kaksi jäsentä ottivat Tuulaa käsistä kiinni teekkarilakit päässä. ”Retuperät, luolamiehet ja kaikki olivat vastassa Länsiterminaalissa, jossa sitten luovutettiin lahjat ja pidettiin puheet. Se oli aivan vastaavanlainen tilanne kuin tämä, mutta siellä oli huomattavasti enemmän ihmisiä, kun koko laivan matkustajat olivat siellä.”

Tuulalla tulee ensi syksynä täyteen 40 vuotta TKY:n Teekkaripalvelussa. ”Päädyin tänne lehti-ilmoituksen perusteella. Olin sitä ennen Finnairilla muutamia kuukausia kotimaan lentoja ja varauksia kirjaamassa.”

Tuula kertoo jaksavansa teekkarit vuodesta toiseen sen takia, koska työ on niin hauskaa, vaikka pitkää pinnaa joskus tarvitaankin. ”Hallitus vaihtuu vuoden väliajoin ja

Päivänsankari pääsi Muumin vahvoille käsivarsille.

edustajisto ja sihteeristö kahden vuoden välein, joten siinä ei ehdi vanhentua ja kyllästyä ollenkaan”, Tuula nauraa ja jatkaa: ”Meillä on myös kauhean mukavat työtoverit ja todella ihana henki TKY:n toimistossa.”

Tuulan mielestä teekkarit ovat muuttuneet 40 vuodessa vapautuneimmiksi. ”Ennen kaikki olivat puku päällä ja edustajiston puheenjohtajalle ja hallituksen puheenjohtajalle melkein niitettiin. Teekkarit olivat totisempia ja huomattavasti jäykempiä kuin nykyään”, Tuula toteaa ja lisää huvittuneena: ”Ja jostain ihmeellisestä syystä teekkarit ovat myös huomattavasti nuorentuneet!” 🍷

Nuoret ja komeat tekniikan ylioppilaat lausuvat vuorotellen tervehdyksensä yhdelle ylioppilaskunnan historian pitkäaikaisimmista työntekijöistä.

Miltä tuntuu POSEERATA ALASTONVALOKUVASSA?

Mikaela Neuvo, Sinikka Wasastjerna ja Reeta Sakki esittelivät ja kauppasivat joulukuussa kalentereita lukuisille kiinnostuneille päärakennuksessa kulkijoille.

Kaksi nuorta ja kaunista tyttöä istuu selät vastakkain saunan lauteilla. Seinien tummunut puu häipyä taustalle pehmeän valon myötäillessä täydellisiä, alastomia naisvartaloita. Rintojen päälle nostetut kädet ja kosteiden hiusten alta unenomaisesti etäisyyteen hakeutuvat ilmeet luovat rauhallista ja romanttista vaikutelmaa katsojan silmien hakeutuessa alimpien vatsalihasten taitekohtaan.

Sanalla sanoen toisen vuoden arkkitehtiopiskelijoiden uusi kalenteri näyttää oikein mukavalta. Alkuperäisenä ideana oli vain ottaa mah-

MIKKO ARVINEN

dollisimman tyylikkäästi kuvia hienoista rakennuksista, mutta sitten tämä idea alkoi kuulostaa hieman tylsältä jopa tulevien arkkitehtien mielestä. Seuraavaksi pohdittiin, että mitä jos kuvaaisi rakennuksia kalenterin toiselle puolelle, ja toiselle puolelle ottaisi ehkä jotain hieman rohkeampia kuvia. Näin kalenterin voisi kääntää aina tyylikkäästi rakennuspuoli ylöspäin vanhempien tullessa käymään, mutta kalenteria saattaisi saada paremmin kaupaksi tulevien excursioiden rahoittamiseksi.

Toisaalta vanhemmatkin ovat nykyisin jo aika suvaitsevaista porukkaa, joten mitäpä siinä: Toiselle puolelle kuvataan tyttöjä, ja toisel-

le puolelle poikia. Näin arkkitehdit päätyivät ainakin muiden opiskelijoiden kiinnostuksesta päätellen ehdottomasti oikeaan ratkaisuun. Lisäksi kalenteri on toteutettu kokonaisuudessaan niin tyylikkäällä tavalla, että kenenkään ei pitäisi loukkaantua siitä millään tavalla.

Tyylillisesti kalenterin kuvat voisi jakaa neljään eri ryhmään: Valolla leikitteleviin studiokuviin, pehmeäsävyisiin saunakuviin, Inkoossa mökillä otettuihin luontokuviin ja arkkitehtiosaston Kaapelitehtaan työpajalla kuvattuihin toimintakuviin.

Poikapuolella kalenteri on hakenut innoitusta antiikin arkkitehtuurista, raavaasta työnteosta ja klassisista

veistoksista tutusta muotokielestä, mutta tyttöjen puolella ei ole havaittavissa yhtä priorisoitua tematiikkaa. Sen sijaan ainakin miespuolinen katsoja saattaa kiinnittää kauniiden vartaloiden lisäksi huomiota valojen leikittelevään sommitteluun ja paikoitellen vahvoihin kontrasteihin. Varsinkin huhtikuun

valo- ja varjoleikki näyttää sensuellilla tavalla erittäin viehättävältä.

Viime syksynä kuvatun kalenterin tekemiseen osallistui suurin osa arkkitehtiosaston toisen vuoden opiskelijoista. Kalenteri on alusta loppuun arkkitehtien käsialaa, sillä niin kuvaajat kuin kuvattavatkin olivat omaa porukkaa. **Reeta Sakki, Tuomas Klaus ja Sinikka Wasastjerna** nähtiin kuvauksissa sekä kameran edessä, että takana.

Suurin osa kuvista otettiin kolmella eri kameralla eri kuvakulmista mustavalkofilmille. Kuvat myös kehitettiin itse arkkitehtiosaston laboratoriossa.

– Me otimme yhteensä yli 700 kuvaa, joista sitten äänestettiin kalenteriin parhaat otokset, Tuomas kertoo.

Mutta miltä itse kuvattavana oleminen tuntui?

– Se oli ihan hauskaa. Meidän luokalla kaikki tuntevat kuitenkin toisensa ja ollaan saunottu yhdessä ja muuta, Reeta kertoo.

– Oikeastaan nyt on hämäävämpää nähdä kuvat tuossa kalenterissa, kuin mitä oli olla kuvattavana, Sinikka lisää.

Työpajalla kuvaamiseen liittyi puolestaan monia käytännön haasteita, sillä smirgeleitä ja alasimia ei yleensä lähestytä ilman tarvittavia suojavausteita.

– Tai oikeastihan se oli ihan normaali koulupäivä. Oltiin pajalla töissä, sitten tuli vähän hiki ja piti vähentää vaatteita, ja sitten joku vain sattui paikalle ja nappasi salaa valokuvan... ■

”OIKEASTAAN NYT ON HÄMÄÄVÄMPÄÄ NÄHDÄ KUVAT TUOSSA KALENTERISSA, KUIN MITÄ OLI OLLA KUVATTAVANA.”

YTHS:n hammashoito kuuluu kaikille?

SANTERI KONTINEN

Eduskunnan oikeusasiamies otti 23.11.2004 kantaa YTHS:n hammashoitoa koskevassa kiistassa. Oikeusasiamiehen mukaan palvelujen järjestämisessä ei voida rajoittaa tai syrjiä pääsyä lainsäädännössä turvattuihin oikeuksiin. Päätös koski YTHS:n käytäntöä, jossa yli kuusi vuotta opiskelleiden oikeutta hammashoitoon oli priorisointipolitiikan mukaan heikennetty. Oikeusasiamies toteaa päätök-

sessään muun muassa seuraavaa: ”Palveluja ei voida kansanterveyslain mukaan rajata päätoimisen opiskelijan opiskeluaajan pituuden tai suoritettujen perustutkintojen määrän perusteella.”

Perusteena 1.9.2003 alkaneeseen ensisijaisuus käytäntöön on ollut resurssien parempi kohdentaminen. YTHS:n toimitusjohtajan **Eija Orpanan** mukaan YTHS on suorittanut tehtävästään paremmin koh-

dentamistoimenpiteiden aikana ja akuuttitapausten määrä on laskenut. YTHS:n johtajahammaslääkäri **Lauri Orpana** puolestaan toteaa, että tutkimusten kohdentaminen ensimmäisille opiskeluvuosille on lääketieteellisesti perusteltua. Orpanan mukaan resurssien niukkuus on johtanut priorisointitoimenpiteisiin. YTHS:llä on aikaa ryhtyä oikeusasiamiehen vaatimiin toimenpiteisiin ja antaa niistä selvitys 30.4.2005 mennessä. ■

Arkkitehtiopiskelija työnsä touhussa.

Polyteekkari aloittaa MM2005-kisavuoden seuraamisen tutustumalla aluksi kisakylähankkeen historiaan ja taustoihin. Lue kattava tiivistelmä mitä kaikkea uutisryhmissä on vuosien varrella sanottu lähestyvistä yleisurheilun MM-kilpailuista.

Suomen urheiluliitto (SUL) on lähestynyt TKY:tä tiedustellen mahdollisuutta vuokrata tiloja Teekkarikylästä mahdollisesti järjestettävien vuoden 2005 yleisurheilun MM-kilpailujen kisakyläksi. TKY:n hallitus päätti esittää edustajistolle, että tämä valtuuttaa hallituksen ja taloustoimikunnan lisäneuvotteluihin Teekkarikylän vuokraamiseksi vuoden 2005 yleisurheilun MM-kilpailujen kisakyläksi.

Tämä nyt jo historiallinen maininta löytyy TKY:n hallituksen tammikuussa 2002 pitämän kokouksen pöytäkirjasta. Vain pari päivää myöhemmin Otaxin uutisryhmissä käynnistyi kiivas, aina tähän päivään saakka jatkunut keskustelu aiheesta. Aluksi keskustelua leimasi huhujen vatvominen ja Teekkarikylän asukkaiden etujen kiivas puolustaminen.

Helmikuussa 2002 Minna kertoi, että Kansainvälinen yleisurheiluliitto avasi MM-kilpailujen kisa- paikan uudelleen hakuun Lontoon veräydyttyä kisanhankkeesta. "Kisanhankkeet ovat aina kassavirraltaan positiivisia ja kansallisesti merkittäviä hankkeita, joten SUL haluaa olla aktiivinen asiassa", Minna kertoi. SUL päätti hakea kisoja Helsinkiin.

Teekkarikylällä on pitkä ja maineikas historia suurten yleisurheilukilpailujen majoituspaikkana toimimisesta. Edellisen kerran Ky- lä vuokrattiin urheilijoille vuoden 1994 EM-kilpailuiden ajaksi. Tätä ennen urheilijat valtasivat Kylän vuosina 1983, 1971 ja tietenkin olympiavuonna 1952.

Polyteekkari aloittaa MM-kisavuoden seuraamisen tällä epävirallisemmalla fiilistelyllä. Jatkossa Polyteekkari keskittyy lähestyvien kisojen virallisempaan seurantaan.

MIKKO ARVINEN / KUVAT POLYTEEKKARIN ARKISTO

Kisakyläkeskustelun kattava yhteenveto

Helmikuu 2002

Alusta alkaen nähtiin, että kisakylähankkeeseen osallistuminen voisi tuoda ylioppilaskunnalle merkittäviä hyötyjä. Esimerkiksi Teekkarikylän laajentamiseen saatettaisiin saada vauhtia kisojen myötä. Helmikuussa 2002 Aki lupasi, että asiasta tiedotetaan sitä mukaan, kun se etenee. Toisaalta Kylän tyhjentämisestä asukkailla koituvat ikävytydet haluttiin ottaa alusta saakka huomioon. Teekkarikylän uutisryhmä osoitti välittömästi tehokkuutensa viestintäkanavana, sillä tasan neljä minuuttia Akin ensimmäisen viestin jälkeen Jorma halusi tietää kuinka Kylän "tyhjennys" hoidettaisiin? Keskustelu oli avattu.

Seuraavaksi muistutettiin, että vuokrasopimuksissa lukee pienellä prantilla, että ylioppilaskunta voi edustajiston päätöksellä ottaa poikamieskylän asunnon käyttöönsä enintään kuukaudeksi 1.6.–31.8. välisenä aikana. Asukkaalta ei peritä vuokraa käyttöönottoajalta, mutta asukkaan on muutettava tavaroineen pois.

Tämä ei kuitenkaan tyydyttänyt kaikkia: "Minusta se on sama lukeeko se vuokrasopimuksessa vai ei, niin tuollainen on erittäin harmitavaa, ja itse en ainakaan tuollaisen päätöksen kannalla olisi pätäkään. Miettiä millaista haittaa sekä taloudellisesti että vaivan kannalta tuo asukkaalle aiheuttaa, niin tuo on aivan järjetöntä."

Kuten uutisryhmäkeskusteluissa onneksi aina silloin tällöin käy, seurasi tunteidenpurkauksia analyttisempi keskustelu. Jani pohti, että jos Teekkarikylä halutaan asuttaa urheilijoilla, niin "TKY saisi erinomaisen otteen päättäjien palleista, joita puristelemalla saa sitten kienäkänköisiä kivoja etuja". Luvassa voisi olla esimerkiksi kaavoituksen runnominen läpi, niin että TKY saisi rakentaa lisää opiskelija-asuntoja Otaniemeen ja vieläpä edullisella ARAVA-lainalla, mihin HOASilla oli Janin mukaan ollut siihen saakka monopoli. "Koska ur-

heilu on monille päättäjille lähempänä sydäntä kuin opiskelijoiden eläminen, tässä voisi olla hyvä sauma."

Lisäksi epäiltiin, että Otahallin voisi saada samalla kuntoon ja ylioppilaskunnan tilille saattaisi pamahtaa noin 500 000 euroa kylmää käteistä hotellitoiminnasta. Miinuspuolena olisi tietenkin Poikamieskylän tyhjentäminen, mutta elokuussa jopa puolet kämpistä saattaisi olla muutenkin tyhjiillään.

Seuraavaksi pohdittiin mihin uudet talot voisi mahdollisesti rakentaa. Helmikuussa 2002 Mikko esitti onnistuneen veikkauksen Smökin parkkipaikan ja Niemen itärannan rakentamisesta.

Kokemuksia vuodelta 1994

Vuonna 2002 Ari teki saman kulttuuriteon kuin Polyteekkari nyt, eli kävi news-arkistoista läpi vuoden 1994 kisakyläkeskustelut. "Sekä urheilijat että kisojen järjestäjät olivat erittäin tyytyväisiä Otaniemen kisakylään. Asukkaiden tunnot vaihtelivat neutraalista raivostuneeseen ja TKY:n työntekijät yrittivät parhaansa mukaan minimoida niitä haittoja, jotka kisakylästä asukkaille aiheutui. Suurin paine kohdistui asuntotoimiston väkeen, joka sai useamman kerran kuulla kunniansa ja useimmiten aiheetta. Kyllä itseänikin rupesi jossakin vaiheessa ottamaan sen verran pannuun, että jätin boikottimielessä oman Access All Areas -kissapassini käyttämättä."

Arin mukaan osa asukkaista ei ollut varautunut ajoissa vuokrasopimuksiin kirjattuun muuttoveloitteeseen ja viranomaisilta tuli viime hetkillä mielen- ja aikataulunmuutoksia esimerkiksi poistumisteiden ja alueen aitaamisen kanssa.

"Teekkarit oli totutettu pois kesäisestä muuttamisveloitteesta lopettamalla kesähotellin pyörittäminen muutamaa vuotta aiemmin. Asukkaille oli muuttoruljansista oma harminsä, mutta oli hankkeesta positiivisen kassavirran lisäksi muutakin hyötyä. Solut tyhjennettiin ja siivottiin perusteellisesti, ja

pintoja kunnostettiin hieman sekä asukkaiden, että urheilijoiden jäljiltä. Asujaimisto nuorentui jonkin verran, sillä osa vanhemmista asukkaista päätti muuttaa pois lopullisesti."

Tuomas ja Tapio muistelivat, että vuoden 1994 kisojen aikaan kylään järjestettiin jonkinlainen väliaikaissijoitus sellaisille huonekaluille ja tavaroille, joita asukkaat eivät halunneet raahata kauemmaksi. Toisaalta vuoden 1994 kisakyläoperaatiosta asukkaiden mieleen oli kuulemma jäänyt lähinnä Teekkarikylän aitaaminen, liikkumisen vaikeutuminen ja "yleinen ihmisten sydäntä raastava tuska, kun joutuivat hädetyiksi kodeistaan ympärää juoksevien atleetikkojen tai rautapalloa nakkelevien bulgariaalaisten kuulantyöntäjänaisten tieltä".

Janin mukaan TKY lupaili vuonna 1994 hankkivansa korvikeasuntoja, muttei sitten tehnyt kukaan mitään. "Vuonna 1994 TKY:n taloudellinen tila oli perseestä joten tämä on jotenkuten ymmärrettävää. Tällä kertaa tätä tekosyytä ei enää kuitenkaan ole. TKY on velvollinen tekemään jotain poikamiesmarttymyriensä puolesta. Tässä tapauksessa 10 000 jäsenen etu jyrää 850:n vähemmistön, mutta tulen silti äänestämään esitystä vastaan ellei TKYH selkeästi sitoudu avittamaan niitä jotka saa kenkää. Erityisesti ulkomaalaisten ja ulkopaikkakuntalaisten osalta ei ole helppoa löytää kämpppä muuten", Jani pohti. Teemu puolestaan muistutti, että ei ole Teekkarikylän asukkaiden vika, että Kylässä asuminen on mukavaa ja edullista.

Kylän autonomiakiihkoilua?

Vuonna 2002 monissa viesteissä korostettiin, että Kylä kuuluu koko ylioppilaskunnalle: "Kylän autonomiakiihkoilun ollessa aikoinaan pahimmillaan asukasdemokratiaelimien viesti muulle ylioppilaskunnalle oli, että Kylä kuuluu kyläläisille. Tämä paikallissosialistinen kokeilu johti muun muassa siihen, että Kylän kiinteistöhoitoa laiminlyötiin, jotta vuokrataso pysyisi mahdollisimman alhaisena."

Monet toivoivat, että Kylän kehittämisessä "täytyy ottaa huomioon myös vuosikymmenten perspektiivi lyhyen tähtäimen operoinnin lisäksi". Edustajistolta toivottiin tervettä harkintaa ja viisautta. "Pitää punnita, ylittääkö mahdollisesta sopimuksesta ylioppilaskunnalle, siis nykyiselle ja tuleville teekkarisukupolville saatava hyöty muuttoveloitteesta huolimatta teekkarikylän asumispaikakseen valinneiden jäsenten maksimissaan kahden muuton ja kuukauden evakon aiheuttaman vaivan."

Pian tämän jälkeen, keväällä 2002 edustajisto päätti valtuuttaa hallituksen ja taloustoimikunnan

lisäneuvotteluihin Teekkarikylän vuokraamiseksi vuoden 2005 yleisurheilun MM-kilpailujen kisakyläksi. Päätöksen perustelut eivät jättäneet enää juurikaan tilaa ylimääräisille mutinoille. Teekkarikylä olisi mahdollista laajentaa aravalainalla Servin mökin parkkipaikan tontille ja Otaniemen itärannalle, ja Otahallin peruskorjausta voitaisiin jatkaa.

Tämä jälkeen Jyrry kertoi mielenkiintoisia uutisia Kauppalehdestä: "Kisabudjetissa on varauduttu järjestäjille pakollisina lankeaviin majoituskuluihin vajaat neljä miljoonaa dollaria ja liki saman verran hallinnollisiin kuluihin. Turvajärjestelyt nielevät kaksi miljoonaa dollaria."

Täydellinen paikka kisakylälle

Jotkut uutisryhmäkeskusteluihin osallistuneet suosittelevat kisakylän sijoittamista esimerkiksi Korsoon tai Santahaminaan, mutta Otaniemellä katsottiin olevan lukuisia etuja kisakylän sijoituspaikaksi.

"Kisakylältä vaaditaan muitakin fasilitetteja kuin pelkästään asuntoja. Ruokailu on yksi aika kriittinen: paikalla pitäisi olla ympärivuorokautinen ruokinta 3000 ihmisille. Ihan mikä tahansa lähikuppila siihen ei pysty, mutta Dipolissa löytyy mitä parhaimmat valmiudet tähän. Lisäksi alueen pitäisi olla hyvien kulkuyhteyksien päässä kisa- paikoista. Tämän lisäksi muita hyödyllisiä ominaisuuksia olisivat muun muassa hotelli, urheilutilat harjoitteluun, kongressitiloja kokouksille, turvallisuusyistä hyvä eristettävyyys sekä vielä mieluiten kaunis ympäristö. Hyvä tietoliikenneinfrastruktuuriakaan ei varmaan kamalasti haittaa."

Joulukuussa 2002 uutisryhmiin alkoi tipahdella tietoja Teekkarikylän laajennuksen kaavoittamishankaluuksista, mutta näistäkin ongelmista alettiin selvittää kuiville vesille seuraavan vuoden puolella. Minna kirjoitti toukokuussa 2003, että Teekkarikylän laajennuksen rakennustyöt voivat käynnistyä jo tulevana kesänä. "Kaavamuutos hyväksytään Espoon kaupunginvaltuustossa kesäkuun alussa."

Syyskuussa 2003 Matti kertoi, että Jämeränaukion kiinteistön rakentamisen urakkasopimus oli allekirjoitettu SRW Westerlundin kanssa, mutta Otarrannan kohtalo on yhä Helsingin hallinto-oikeuden käsiteltävänä. "Koko kaava tuskin kaatuu, mutta asuntojen rakentamisen aloittaminen saattaa viivästyä." Onneksi valitukset kaatuivat jo pari kuukautta myöhemmin.

Koska ajatus vanhojen uutisryhmäkeskustelujen esille kaivamisesta on hieman pelottava, siteerataan kirjoittajia vain etunimillä.

"Uhrauksia tulevien sukupolvien hyväksi on niin kovin monenlaisia. Toiset viettivät neljä vuotta sotarintamalla, toiset tekivät lukemattomia talkootunteja ja eräs asukassukupolvi teki pari ylimääräistä muuttoa." Ari, 2002.

TEEKKARIKYLÄN KUULUMISIA

OTARANTA NOUSI HARJAAN

Teekkarikylässä vietettiin joulukuun puolivälissä iloista perhejuhlaa, kun TKY järjesti Otarantaa ahkeroille Skanskan rakennusmiehille perinteiset harjakaiset Smökissä. Tarjoilussa ei ollut moititusta, RWBK vastasi laadukkaasta viihdepuolesta ja TKY:n nyt jo entinen hallituksen puheenjohtaja **Matti Kuronen** kehui rakennusten ripeää valmistumista.

– Rakennustyöt ja yhteistyö ovat sujuneet mallikkaasti Espoon kaupungin, urakoitsijan ja Suomen Urheiluliiton kanssa vauhdikkaasta aikataulusta huolimatta”, Kuronen sanoi.

Oikeastaan harjakaiset olisi voinut järjestää jo aikaisemminkin, sillä rakennusten viimeisetkin vesikatot saatiin valmiiksi jo marraskuun alkupuolella. Samalla kun viimeinen talo oli vasta nousemassa, ensimmäisessä rakennuksessa laatoitettiin jo kylpyhuoneita ja maallattiin seinä.

Näin harjakaisten ohjelmaan saatiin mukaan myös tutustumiskierros jo lähes valmiilta vaikuttaviin asuntoihin. Urheilukenttää lähinnä oleva talo on jo viimeistä pintasilasta vaille valmiina. Jo rakennuksen porraskäytävässä saattoi kiinnittää huomiota tilojen valoisuuteen ja avaruuteen. Aurinkoisena talvipäivänä suurista ikkunoista suorastaan tulvi valoa sisälle. Urheilukentälle

MIKKO A

päin olevilla, valmiilla parvekkeilla saattoi jo kuvitella bulgarialaisen kuulantyöntäjänaisen polttelemassa aamusavuketta ennen Otahallin punttisalille siirtymistä.

Rakentaminen aloitettiin viime vuoden keväällä ja valmista pitäisi olla kesäkuussa. Yleisurheilun MM-kisojen jälkeen Otarantaan pääsee muuttamaan noin 300 teekkaria 141 asuntoon. Rakennusprojektin etenemistä voi seurata osoitteessa www.otaranta.net.

HUONEISTO VALMIIKSI
MAALATTU !!!
TUPAKKOPUNKTI
KIELLETTY !!!

Kyläneuvosto piti ensimmäisen ja todennäköisesti viimeisen kokouksensa

Viime syksynä kiihkeän jännittävillä kylävaaleilla valittu kyläneuvosto kokoontui joulukuun puolivälissä JMT3:n Pelitilassa. Kyläneuvosto voi kokoontua puheenjohtajan kutsusta muulloinkin, mutta nyt pidetty kokous jää todennäköisesti tämänvuotisen kyläneuvoston viimeiseksi.

Kokouksen aluksi kylävaalien ääniharava **Lauri A. Kovanen** todettiin esteelliseksi toimimaan kyläneuvostossa, sillä hänet oli juuri valittu TKY:n vuoden 2005 hallitukseen. Lauri oli kuitenkin saapunut paikalle, ja lyhyen keskustelun jälkeen kokous hyväksyi hänet pöytäkirjan tarkastajaksi.

Ennen varsinaisiin päätösasioihin siirtymistä kyläneuvosto sai kuulla kisakyläkoordinaattori **Janne Viskarin** viimeiset kuulumiset kisakylärintamalta. Tämän jälkeen kyläneuvoston puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti BY:n **Petri Paavola** ja varapuheenjohtajaksi **Konsta Ojala**. Yksi kyläneuvoston puheenjohtajan näkyvimmistä tehtävistä on edustaa Kylää osallistumalla 13.5. Kukan päivän viestin melomiseen Otaniemestä Helsinkiin. Lisäksi pj osallistuu harkintansa mukaan kyläjaoston toimintaan tarkkailijana koko ensi vuoden ajan. Valinnan jälkeen väistynyt puheenjohtaja **Vesa Ruusunen** luovutti paikkansa Paavolalle aplodien saattelemana.

Puheenjohtajien paikanvaihdon jälkeen kokous siirtyi esityslistan tärkeimpään kohtaan eli kyläjaoston valintaan. TKY:n hallituksen alaisen kyläjaoston tehtäviin kuuluu esimerkiksi Teekkarikylän asumisviihtyvyyden kehittäminen ja Kylän kiinteistöistä huolehtiminen yhdessä TKY:n taloustoimikunnan ja asuntojaoston kanssa. Lisäksi kyläjaoston vastuulla on tärkeä vappuriehän julistus.

Ensi vuodeksi kyläjaostoon valittiin **Pekka Aavikko, Lauri T. Kovanen, Juha Muhonen, Juho Cederström, Janne Nykopp, Jukka Kommeri, Laura Turunen, Juho Vähä-Herttua** ja **Eerin Rosenström**.

Rosentröm valittiin myös TKY:n järjestötilojen käyttöä pohtivaan tilakehitystyöryhmään. Nämä valinnat pitää hyväksyttäväksi vielä TKY:n hallituksella. Asukkaiden edustajaksi taloustoimikuntaan kyläneuvosto valitsi tekniikan ylioppilas Pekka Aavikon.

Asuntojaoston valinta puhutti

Myös asuntojaostoon valittiin kolme asukkaiden edustajaa, mutta perinteiseen tapaan näitä nimiä ei anneta julkisuuteen. Asuntojaoston tehtäviin kuuluu asukasvalinnan periaatteista päättämisen lisäksi esimerkiksi häiriöitä

aiheuttaneiden asukkaiden häätäminen kaltaisia ikävempiä asioita. Tämän asian käsittelyn yhteydessä nähtiin mielenkiintoinen näytelmä kahden BY:n edustajan ja kahden muun ehdokkaan ollessa kiinnostuneita asuntojaoston kolmesta paikasta.

Kokouspöytäkirjan poliittisesti korrektin muotoilun mukaan asiasta päätettäessä ”keskusteltiin eri liittojen suhteista ja suhteiden merkityksistä asuntojaostossa”. Suomeksi sanottuna jotkut kokousedustajat vihjailivat epäsuorasti, että häiriökäyttäytymisestä aiheutuvat häätöuhat saattaisivat hyvinkin koskea juuri BY:n asukkaita, joten asuntojaostoon ei tulisi valita kahta BY:n edustajaa. Valitettavasti juuri kun keskustelu alkoi käydä mielenkiintoiseksi, päätti toinen BY:n edustajista antaa periksi ja vetäytyä ehdokkuudesta.

Asuntojaostolle on kaavailtu myös nykyistä enemmän valtaa ja vastuuta, joten nyt valituilta asuntojaoston jäseniltä edellytetään aikaisempaa enemmän paneutumista tehtävien hoitamiseen.

Järjestetäänkö vaaleja?

Seuraava keskustelua herättänyt episodi nähtiin, kun Polyteekkarin **Mikko Arvinen** päätti hakea OUBS:n toimitusneuvostoon. Kyläneuvosto päätti ehdottaa Arvista asukkaiden edustajaksi OUBS:n toimitusneuvostoon, mutta asiasta lopullisesti päättävää TKY:n hallitusta evästettiin pohtimaan, onko paikallismedian edustaja sopiva henkilö kehittämään ja valvomaan toisen paikallisen tiedotusvälineen toimintaa.

Ilmeisesti toimitusneuvostopaikat eivät kuitenkaan ole maailman halutuimpia, sillä kokous siirsi Polyteekkarin toimitusneuvoston mahdollisen täydentämisen kyläjaoston päätettäväksi.

Muissa esille tulevista asioista Vesa Ruusunen kertoi, että kylävaalien järjestäminen maksoi paljon ja äänestysprosentin noususta huolimatta äänestysaktiivisuus jäi masentavan alhaiseksi. Ruusunen kysyikin onko vaaleissa mitään järkeä jos äänestysprosentti jää alle viidenneksen, ja voisiko vaalit korvata asukkaiden kokouksella. Kyläjaoston jäsenet antoivat vaalien järjestämiselle kuitenkin yksimielisen tukensa ja kiittelivät Ruususta kaikesta vaalien eteen nähdyistä työstä ja vaivasta.

Joutomiesten **Tommi Muona** puolestaan ehdotti kanatusta saaneesta puheenvuorossaan, että kylävaaleissa äänestäminen pitäisi tehdä pakolliseksi kaikille Kylän asukkaille. ”Äänestysprosentti kasvaisi kerralla. Eikä tarvitsisi jakaa karkkia.”

”VOIMANNÄYTÖSTÄMME TULEE VAHVA!”

Helsingin MM-kilpailujen järjestelytoimikunnan puheenjohtaja **Ilkka Kanerva** (kok.) valaa uskoa kenttäväkeen kisatoimikunnan virallisessa tiedotteessa. Kanerva näkee MM-kilpailut kautta aikojen suurimpana suomalaisuuden hankkeena.

– Tapahtuman ideana on saada koko suomalainen yhteiskunta tiukasti mukaan näkemään MM-kilpailut yleisurhei-

lun suurena voimannäyttönä niin kotimaassa kuin kansainvälisesti. Yli neljä miljardia tv-katsojaa ympäri maailmaa näkee useita kertoja viikossa aidon kuvan Suomesta, Kanerva muistuttaa.

Kanerva uskoo, että Helsingin yleisurheilun MM-kilpailut muistetaan vuosikymmenten päästä monestakin eri syystä.

– Mieliinpainuvimpia asioita ovat kilpailujen yleisilme, täsmällisyys, sujuvuus, urheilullisuus sekä se, että tuomme uudella konseptilla sekä Athletics Through Generations -tee-

malla lisäarvoa koko kansainväliseen urheiluliikkeeseen.

Kanerva lähettää yleisurheilun kenttäväelle uudenvuoden terveiksi työnteekoon rohkaisevia sanoja uskoen vakaasti siihen, että Suomi ja Helsinki onnistuvat jättiurakassaan:

– Sitä myötä kuin päivä pitenee, puristus kasvaa koko Suomen omien kilpailujen eteen tehtävän työn merkeissä. Nyt kaamosaika päättyy, ja menemme kohti valoa. Suomalaisten näytöstä kotikentällä tulee vahva!, sinivalkoinen lle tarisee.

HELSINGISSÄ JÄRJESTETÄÄN NELJÄNNEN KERRAN KANSAINVÄLINEN DOKUMENTTI-ELOKUVAFESTIVAALI DOCPOINT. FESTIVAALEILLA ESITETÄÄN NIIN KOTIMAISIA KUIN ULKOMAISIAKIN DOKUMENTTEJA.

SANTERI KONTINEN

DocPoint tuo todellisuuden valkokankaalle

K

otimaisten dokumenttielokuvien painopiste on viime vuosina siirtynyt itsetutkiskelusta yhteiskunnallisempaan suuntaan. Suomalaisissa dokumenteissa ei kuitenkaan vielä ole havaittavissa kansainvälistä poliittisuuden muotiaaltoa.

Parhaiden kotimaisten dokumenttien lisäksi festivaaleilla nähdään arvovaltaisen raadin valitsema Oppilastyösarja se-

kä muutamia erikoisnäytöksiä. Kotimaiseen sarjaan ja oppilastyösarjaan oli ehdolla 119 elokuvaa, joista kotimaiseen valittiin 12 ja oppilastyösarjaan yhdeksän. Tarjonta sarjoihin oli runsasta, mikä näkyi töiden vaihtelevana tasona.

Yhtenä erikoisteemana ulkomaisissa dokumenteissa on tänä vuonna Kiina. Myös Brittiläinen dokumenttiperinne saa tuntuvasti huomiot. Mainitsemisen arvoinen esitettävistä brittidokkareista on **Kevin MacDonaldin** "Touching the void". Brittein saarilta DocPointtiin saapuu vieraaksi ohjaaja **Sean McAllister**. Allisterin elokuvien kestoaiheina ovat työttömät, pakolaiset ja muut yhteiskunnan laitamilla elävät. Festivaaleilla McAllisterin filmeistä esitetään

Irakin sodasta kertova "The liberaca of Baghdad" ja Israelin poliittista tilannetta käsittelevä "Settlers". Muita mielenkiintoisia brittielokuvia ovat muun muassa M25-kehätiestä kertova "London Orbital", Pohjois-Koreaa kuvaava "A state of mind" sekä kerrostalon tutkailu "The lift".

DocPoint on alun perin syntynyt dokumentin tekijöiden aloitteesta. Festivaalin luonteessa tämä näkyy ammatillisen elokuvallisen ja luovan dokumentin näkyvänä asemana. Festivaalin taiteellinen johtaja **Kristina Schulgin** toteaa: "Nykyään niin suosittu poliittinen raportinomainen dokumentti ei ole meidän alaamme." Festivaali pyrkii myös erityisesti erottumaan kotimaisen dokumentin esityspaikkana. Suomi on Schulgin mukaan kansainvälisesti

arvostettu dokumenttien tuotantomaa, ja hän käyttää Suomesta jopa ilmaisua "dokumentin ihmemaa". Suomalainen dokumentti saa kiittää hyvää asemaansa pitkämielisiä tuottajia. Vuosittain teatterilevitystä varten Suomessa tehdään kolmesta viiteen dokkaria.

Festivaali on Schulgin mukaan kehittynyt varsin suotuisasti: "Vuonna 2002 oli kokonaismäärä runsaat 6000, vuonna 2004 lähes 20 000. Yleisö on löytänyt festarin ja salit ovat täysiä." Hän myös arvioi, että festivaalin nykyinen koko alkaa olla riittävä. Minkä takia DocPointissa sitten kannattaa käydä? "Festarillamme näkee todella hyviä ja vahvoja elokuvia. Todellisuus kutsuu, vaikuttaa ja avartaa, joskus jopa naurattaa", kertoo Schulgin. ■

Krooli

Krooli kertoo tarinan nuoresta uimarista nimeltä Sirpa Luomaniemi. Kesätöidensä lomassa Luomaniemi haaveilee ruotsalaisen huippu-uimarin **Therese Alshammarin** kohtaamisesta. Elokuvassa käydään uimassa Mäkelänrinteen uimahallin ohella myös pienellä kallioluodolla ja kansallisissa kilpailuissa, joissa

OHJAAJA PV LEHTINEN – KOHTI VISUAALISTA TÄYDELLISYYTTÄ

PV Lehtisen tunnetuin työ on neljä vuotta sitten Tampereen lyhytelokuvajuhlilla pöydän putsannut vesitrilogian ensimmäinen osa Hyppääjä. Muita Lehtisen lyhytelokuvia ovat muun muassa Sirkka ja Rinneradiolle tehty musiikkivideo Airo. DocPoint-festivaaleilla nähdään Lehtisen uusin tuotanto Krooli.

WTC-plaza on suositu kohtaamispaikka. Koska en ole aivan sataprosenttisen varma miltä Lehtinen näyttää, ehdin ahdistella muutamia ihmisiä tiedusteluilla, olisiko joku heistä mahdollisesti PV. Lopulta Lehtinen kuitenkin löytyi.

Krooli saa Suomen ensi-iltansa DocPoint-

festivaaleilla. Elokuva on toinen valmistunut osa Lehtisen tekemästä vesitrilogiasta. Kysymykseen, onko Krooli faktaa vai fiktiota, ei Lehtinen osaa antaa yksiselitteistä vastausta. Lehtisen mielestä elokuvan lokerointi tekee sille vääryyttä. Elokuvasa Lehtinen tutkii uimareiden suhdetta veteen nuoren uimarin kautta, joka kohtaa mielikuvissaan esikuvansa Therese Alshammarin. Nuorena uimarina nähdään Sirja Luomaniemi. Lehtinen huomauttaa, että mistään henkilökuvasta ei kuitenkaan ole kysymys.

Luomaniemi on esiintynyt aikaisemmin Lehtisen ohjaamassa Airo-teoksessa. Lehtinen sanoo, että tämä musiikkivideo oli Luomaniemelle hyvää harjoitusta tulevaa elokuva-roolia varten Kroolissa. Tarina, joka elokuvassa kerrotaan, sai alkunsa Lehtisen ja Luomaniemen välisten pitkien keskustelujen pohjalta.

Vastapainoksi nuorelle uimarille elokuvaan haluttiin tarpeeksi suuri tähti. Pohdinnan tuloksena päätettiin ottaa yhteyttä moninkertaiseen maailmanmestariin ja maailmanennätyksen haltijaan Therese Alshammarin. Liki vuoden työn tuloksena

Vasemmalla Kroolin ohjaaja PV Lehtinen yhdessä elokuvassa näyttelevien Sirja Luomaniemen ja Therese Alshammarin kanssa.

Alshammar saatiinkin lopulta kiinnitettyä filmin toiseen pääosaan. Lehtinen kertoo, että Alshammarilla on kaikki tähden elkeet. Esimerkiksi vielä kuvauspäivän aamuna PV ei ollut aivan varma, tuleeko ruotsalainen supertähti ollenkaan paikalle. Lopulta elokuvan loppukohtaus saatiin purkitettua öisessä Mäkelänrinteen uimahallissa. ”Alshammar oli täydellinen valinta: mieletön karisma ja uskomaton uimari”, Lehtinen muistelee.

Elokuvan kuvaaminen oli teknisesti hankalaa. Suomesta ei esimerkiksi löytynyt ollenkaan sopivaa vesitiivistä laatikkoa 35 mm-elokuvakameralle, jota tarvittiin vedenalaisissa kuvauksissa. Sopiva niin sanottu hydroflex-laatikko löydettiin Saksasta. Hankaluuksia aiheutti myös filmin kalleus ja sen käsittelyn hitaus. Vastaavanlaisia vesikuvauksia ei oltu Suomessa tehty aikaisemmin, joten jokainen paikalla ollut oli ikään kuin opettelemassa teknistä toteuttamista kun elokuva kuvattiin. Suomessa lyhytelokuvan tekemistä hankaloittaa

>> LEHTINEN MUISTELEE, ETTÄ JOSKUS OPISKELUAIKOINA HÄN HYVÄKSYI SILLOIN TÄLLÖIN TÖITÄ JOKA OLIVAT ”AIKA HYVIÄ”. JÄLKEENPÄIN PUOLITTAISELLA HUOLELLISUUDELLA TEHTYJÄ FILMEJÄ EI ENÄÄ VIITSI OIKEIN MUISTELLA.

myös rahoituksen järjestäminen. Rahoituksen niukkuus johti siihen, että elokuvan kuvaamiseen meni kokonainen vuosi. Välillä kuvattiin hiukan ja sitten taas pidettiin taukoa. Vastapainona tuotannolliselle nihkeydelle Lehtinen mainitsee, että Luomaniemi oli kameran edessä todella aito ja häikäisevä.

Lehtinen vaikuttaisi olevan ainakin jollakin tavalla perfektionisti. Hän toteaa muutaman kerran, että hän ei missään tapauksessa halua päästää keskeneräisiä töitä käsistään. Lehtinen muistelee, että joskus opiskeluaikoina hän hyväksyi silloin tällöin töitä joka olivat ”aika hyviä”. Jälkeenpäin puolittaisella huolellisuudella tehtyjä filmejä ei enää viitsi oikein muistella.

Lehtinen pyrkii tekemään nyt elokuvia, joiden aiheet ovat henkilohtaisia. Perusteluna tälle Lehtinen sanoo, että katsoja kyllä viimeistään huomaa sen, jos ohjaaja ei ole ollut täysillä mukana elokuvassa. Toisin kuin jotkut, Lehtinen ei kammoa enää omien elokuvien katsomista ja toivoo luonnollisesti myös muiden pitävän niistä. Elokuvansa Lehtinen tekee lähtökohtaisesti isolle kankaalle. ”Sali täynnä ihmisiä elähdyttää”, Lehtinen toteaa.

Lyhytelokuvien tekemisellä Suomessa ei elä. Lehtinen joutuukin tekemään kaikenlaisia muita töitä saadakseen niin sanotusti ”leipää

pöytään”. Lyhytelokuvaprojektien ohella Lehtinen on ohjannut muun muassa mainoksia ja tv-ohjelmia.

Seuraava suurempi projekti on vesitrilogian viimeinen osa. Elokuvan työnimenä on ainakin vielä Enzo talking. Inspiraationa projektissa on Luc Bessonin vapaasukelluselokuva Suuri sininen. Näillä näkymin elokuva ei kuitenkaan tule käsittelemään suoranaisesti vapaasukellusta. PV:n tarkoituksena on liikkua elokuvassa abstraktimpaan suuntaan kuin Hyppääjässä ja Kroolissa. PV:llä on myös käynnissä haku sopivan kokoillan elokuvan käsikirjoituksen löytämiseksi. ■

Touching the void

Touching the void on dokumenttielokuva pieleen menneestä vuorikiipeilyretkestä, joka perustuu toisen retkelle osallistuneen kiipeilijän **Joe Simpsonin** samanimiseen kirjaan. Elokuva pyrkii kuvaamaan tapahtumat mahdollisimman tarkasti: se ei tekijöiden sanojen mukaan perustu tositahtumiin vaan on niin sanotusti ”true story”. Tarinasta oli myös tarkoitus tehdä Hollywood-pätkä, jonka pääosassa olisi ollut **Tom Cruise**. Onneksi näin ei käynyt, vaan sen sijaan saamme ihailla brittiläisen dokumenttiperinteen hienoa saavutusta.

Viime aikoina tavaksi on muodostunut uudelleen näytellä materiaali, jota käytetään erityisesti historiallisissa dokumenteissa. Väliin ututetaan sopivina annoksina asiantuntijoiden esittämiä faktoja. Yleensä lopputulosta katsolessa tuntee olonsa lähinnä vaivautuneeksi. Esimerkiksi ”massiiviset” taistelukohtaukset toteutetaan usein noin kymmenen näyttelijän voimin eivätkä näyttelijöiden suorituksetkaan pahemmin vakuuta. Tässä elokuvassa kaikki on kuitenkin toisin: joukkokohtauksia ei ole tarvinnut lavastaa, koska kyseessä on kahden hengen kiipeilyretki, ja ”dialogi”

koostuu lähinnä voihkaisuista ja lyhyistä huudahduksista. Hiljaisuus vaikuttaa melko luonnolliselta, sillä kuuden seitsemän kilometrin korkeudessa ei varmaan tule pahemmin juteltua. Päähenkilöitä esittävien näyttelijöiden ilmaisu rajoittuu minimaaliseksi. Mielialat ovat luettavissa kokoajan heikompaan kuntoon suistuvilta kasvoilta. Vuoriston petollinen kauneus tulee myös hyvin esille valkokankaalla.

Elokuvaa katselee valtavan hämmennyksen vallassa. Heti alusta asti on selvää, että molemmat kiipeilijähurjapäät selviytyvät hengissä. Sitä tosin on lähes mahdoton uskoa, sillä noin puolen tunnin jälkeen on varma, että vähintään toinen kiipeilijöistä kuolee vuorelle. Katsojan mieltä hallitsee järjen ja tunteen ristiriita. Tunne kertoo, että tarina ei tule päättymään onnellisesti. Toisaalta järki sanoo, että molemmat kiipeilijät ilmeisesti selvisivät hengissä, koska he kuvailevat kokemukseensa mukavassa studiossa. Kyseessä on kuitenkin dokumentti, joten faktojen tulisi varmaankin pitää paikkansa? Ristiriita vallitsee elokuvassa aivan viime minuuteilla tapahtuvaan liikuttavaan pelastumiseen asti. Hartaan tunnelman kruunaa vielä lopputekstien aikana soiva hieno musiikki. ■

Kuvat elokuvasta Krooli.

vilahtavat niin **Jani Sievinen** kuin **Hanna-Maria Seppäläkin**. Musiikista vastaa muun muassa **Tapani Rinne**, jonka kanssa Lehtinen on tehnyt aikaisemminkin yhteistyötä.

Elokuva menee väljästi dokumentti-kategoriaan. Mitään kovin kouriintuntuvia paljastuksia ei elokuvassa tehdä, pikemminkin se on kuvaus uimarin sielunmaailmasta. Luomaniemi kertoo avoimesti suhteestaan veteen ja uimiseen. Kommentit ovat samansuuntaisia mitä on kuultu Hanna-Maria Seppälän suusta. Lehtismäiseen tyyliin visuaalisuuteen on panostettu voimakkaasti. Tarina liikkuu faktan ja fiktion rajamailla, mutta sillä ei tässä tapauksessa liene hirveästi väliä. ■

A

lun perin Polyteknikkojen kamarikuoro -nimellä toiminut Dominante perustettiin vuonna 1975 täyttämään Otaniemessä vallinnutta ilmeistä seka-kuoron puutetta. Alkuaikoina kovin korkeista taiteellisista tavoitteista ei voinut puhua. Ensimmäiseen kokonaiseen konserttiin meni vuosia. Ensimmäisiä vuosia voisikin kuvailla ”iloiseksi kohellukseksi”.

Seppo astuu ringiin

Dominanten ja **Seppo Murron** yhteinen taival alkoi jo vuonna 1981. Murto kertoo, että hän ei tiennyt kuorosta juuri mitään kun hän aloitti sen johtajana. ”Soitettiin ja pyydettiin”, hän muistelee hymyillen. Murto oli juuri päässyt armeijasta eikä mitään muutakaan oi-

Dominante-kuoro juhlistaa tänä vuonna kolmekymmentä vuotta pitkää taivaltaan. Vuodelle osuvat myös kuoronjohtaja Seppo Murron 50-vuotisjuhlat.

reilla paitsi Antarktiksella on tähän päivään mennessä käyty.

Kuorolaiset ovat Murron mukaan motivoituneita opiskelemaan laulamista. ”Kuorolaiset ovat fiksuja ja alkuperäinen ajatus ja tulkinta teoksesta on helppo saada

esittämiseen. Yhteistyökumppaneita massiivisissa produktionissa ovat olleet niin Kansallisoppera kuin Helsingin kaupunginorkesterikin. Merkittävin tapahtuma vuonna 1994 oli kuorokämpän pidenysosan avaaminen.

Kuoroon riittää tunkua

Murto harmittelee, että useimpina vuosina aivan hyviäkin laulajia ei voida millään ottaa mukaan kuoroon. Kuoroon pyrkivien määrä tosin vaihtelee vuosittain ja myös pääsykokeiden mainostus vaikuttaa pyrkivien määrään.

20-vuotisjuhlien vuoro oli vuonna 1995. Vuonna 1996 kuoro teki matkan, joka suuntautui Koreaan ja Kiinaan. Koreassa kuoro pääsi esiintymään The Soul Art Centerissä konsertissa, joka televisioitiin suorana maan TV:ssä. Samana vuonna Dominanten levy Raudan kirokus valittiin vuoden kuorolevyksi. Muita matkoja tehtiin tämän jäl-

SEPPÖ MURTO JA DOMINANTE

– YHTEISTÄ TAIVALTA JO 24 VUOTTA

SANTERI KONTINEN

kein ollut, joten hän päätti tarttua haasteeseen.

Murron aloittaessa kuoron taso oli vielä harrastelijamainen. ”Kuorossa laulettiin lähinnä laulamisen ilosta.” Vähitellen Murron onnistui nostaa kuoron taiteellista tasoa. Taiteellisen tason nostamisessa auttoivat hänen mukaansa hienosti toimivat käytännön asiat. ”Homma pelaa”, Murto kommentoi.

Pyrkimykset taiteellisen tason nostamiseen nostattivat ajoittain kiihkeääkin keskustelua kuoron sisällä. Toiset halusivat painottaa enemmän sosiaalista yhdessäoloa toisten asettaessa taiteellisen tason etusijalle. Tilannetta pyrittiin rauhoittamaan vuonna 1983, jolloin silloinen hallitus teki kuorolaisille kyselyn siitä, tulisiko valittua kunianhimoisempaa taiteellista linjaa jatkaa. Kuorolaisten enemmistö oli korkeamman taiteellisen tason kannalla.

Taiteellisen tason noustessa kuorolle alettiin luoda omaa profilia. Tarkoituksena oli erottua selkeämmin PK:sta. Profilin terävöittämiseksi kuorolle otettiin lisänimi Dominante vuonna 1983. Oman profilin luominen on Murron mukaan onnistunut varsin hyvin. Kuoro tunnetaan erityisesti kantaesityksistään ja modernista musiikista. Muun muassa **Erik Bergman** on halunnut tehdä sävellyksiä erityisesti Dominantelle.

Kansainvälistymistä

Samoihin aikoihin alkoi lähes vuosittainen ulkomaanmatkailu. Murron mukaan kaikilla muilla mante-

perille kuorolle.” Dominantea on hänen mukaansa helpompi johtaa kuin muita vastaavanlaisia kuoroja. Jälleen tulee esiin käytännön ja taiteellisen puolen hieno yhteispeli. Vaikeinta Dominanten ohjaamisessa Murron mielestä on jatkuvasti korkealla olevien odotusten täyttäminen. Hän haluaisi myös, että kuorolle jäisi enemmän aikaa.

Vuonna 1985 alkoi perinne, jossa kuoro käy laulamassa joululauluja korkeakoulun rehtorille, professorille ja kutsuvieraille. Vuoden 1986 huipentuma oli kilpailumatka Italiaan, josta tuomisina oli kaksi pokaalia. Toinen tuli toisesta sijasta polyfoniasarjassa ja toinen ensimmäisestä sijasta kansanlaulusarjassa. Seuraavina vuosina kuoro kävi Espanjassa, Etelä-Amerikassa, Virossa ja Färsearilla.

Seppo Murto on pyrkinyt kehittämään kuoroa musiikillisesti täysipainoisempaan suuntaan. Esitettävien teosten valinta on pitkälti hänen vastuullaan. Valinnassa on tosin myös mukana kuoron musiikkilautakunta. Murto kertoo kuorolaisten pitävän erityisesti Bachista. Toisaalta joskus joudutaan laulamaan hieman vähemmän mieluisia teoksia. Esimerkkinä Murto mainitsee erään Sibelius-tuotannon, jossa jotkin osat eivät olleet kaikkien mieleen.

90-luvulla kuoron matkailutahti jatkui entisenlaisena. Vuosi 1991 alkoi juhlavasti Jaavan saarella. Viisivuokkoisen matkan aikana kiertettiin Singapore, Indonesia, Australia ja Uusi Seelanti. Vuosikymmenen alussa taiteellisella puolella suuntauduttiin suurien orkesteriteosten

keen Islantiin ja Afrikkaan. Näille matkoille ohjelmistoksi otettiin enemmän kansallisromanttisia teoksia muun muassa Jean Sibeliuksen ja Toivo Kuulan tuotannosta.

Konsertteja Dominante tekee useita kymmeniä vuodessa. Konsertit koostuvat toisten orkesterien kanssa tehdyistä tilauskonserteista ja itse järjestetyistä konserteista. Perinteisin Dominanten järjestämä konsertti on Helsingin Tuomiokirkossa järjestetty joulukonsertti. Ihmisiä on konserteissa Murron mukaan riittänyt mukavasti. Tänä vuonna kuoro esiintyy muun muassa keväällä kevyen musiikin konsertissa 26. toukokuuta. Lahden sinfoniaorkesterin kanssa Dominante esiintyy 20. lokakuuta. Aivan pian eli 16. tammikuuta Dominante esittää Helsingin Tuomiokirkossa Joseph Haydnin Luomisen. Varsinainen 30-vuotisjuhlakonsertti on marraskuun 12. Tapiolasalissa.

Seppo Murto on suorittanut Sibelius-Akatemiassa urkujensoiton diplomin vuonna 1981 ja kuoronjohdossa vuonna 1983. Alun perin TKK:lle opiskelemaan halunneelle Sepolle myönnettiin teekkariakin käyttöoikeus vuonna 1990. Harrastuksikseen Seppo mainitsee perheensä, näpräilyn ja remonttipuuhat. Rakentelun huipentumana viime kesänä oli vessarakennuksen pystytysprojekti. 🇺🇸

Lähteenä käytetty Dominanten nettisivuja:

<http://www.tky.hut.fi/~dominant/> ja Seppo Murron haastattelua

Ulkomailla

Intian kuulumisia

osa II

28-VUOTIAS NAISPUOLINEN OPISKELUKAVERINI käy huoneessaan läpi hermostuneesti päivän sanomalehdessä julkaistua nimelistaa, jossa luetellaan ”virkamieskoulun” pääsykokeiden tulokset. Löytyisikö listasta joku tuttu?

TÄHÄN TOSITAPAHTUMAN KUVAUKSEEN kulminoituu hyvin kaksi ihmeellistä epäkohtaa tässä maassa. Lause vaatinee kuitenkin hieman selittämistä. Rashmilla, 28-vuotiaalla oikeustieteen tohtoriopiskelijalla on nimittäin kiire – naimisiin. Tässä maassa avioliitto on instituutio, joka tekee intialaisesta eheän aikuisen. Yksinäiselle vanhallepiialle ei tässä yhteiskunnassa ole sijaa. Naimisiin mennään yleensä aika nuorena, ja hänen jälkeen morsian muuttaa asumaan sulhasensa perheen luokse niin sanottuun joint-familyyiin ottaen vastuulleen jokapäiväisistä kodin askareista huolehtimisen sulhasen vanhempien vanhe- tessa. Suuri osa avioliitoista on edelleen järjestettyjä.

VIRKAMIESKOULU ON TÄSSÄ MAASSA KOULU, jonka läpikäyminen tarkoittaa virkaa valtiolta. Ja toisin kuin Suomessa, virkamiestyö on täällä kaikkien ykköshaave. Elinikäinen työpaikka, asunto, terveydenhuolto koko perheelle ja vielä eläke vanhuudenpäiville. Niinpä virkamieskouluun valittu on täydellinen sulhaskandidaatti kenelle tahansa intialaistytölle.

PALATAAN KUITENKIN RASHMIIN. Rashmin vanhemmat ovat jo pitkään painostaneet häntä naimisiin. Mitä vanhemmaksi hän tulee, sen vaikeammaksi naimisiin pääseminen muodostuu. Niinpä Rashmi on nyt vihdoinkin päättänyt tehdä asialle jotain. Heti listan kolmannelta sijalta löytyikin yksi samassa yliopistossa opiskeleva poika. Poikaa Rashmi ei ole koskaan tavannut, mutta se ei haittaa. Kavereita hyväksi käyttäen välitetään viesti pojalle, että Rashmi olisi kiinnostunut menemään hänen kanssaan naimisiin. Rashmi ja poika sopivat tapaamisen, jossa he keskustelevat muutaman tunnin elämänarvoistaan, tulevaisuuden suunnitelmistaan ja avioliiton mahdollisuudesta. Seuraavat 2 viikkoa Rashmi on kuin tulisilla hiilillä, hermostuneesti odottaen jotain yhteydenottoa pojalta. Viimein poika ilmoittaa, että elämäntilanne ei ole nyt sopiva ja kieltäytyy tarjouksesta. Virkamieskoulu alkaa muutaman viikon sisällä toisella paikkakunnalla, ja pojan akateemiset yliopisto-opinnot saavat väistyä tärkeämmän tieltä.

TÄLLÄ KERTAA EI TÄRPÄNNYT. Rashmin valttikortti on kuitenkin poikkeuksellisen korkea koulutus. Niinpä hänen vanhempansa onnistuivat järjestämään tapaamisen Lontoossa opiskelevan sulhaskandidaatin kanssa joululomalla. Ulkomailla asuvat intialaiset ovat toinen kuuma ryhmä sulhasmarkkinoilla. Jo ihan inhimillisistä syistä toivon sydämeistäni, että nyt jo löytyisi ”se oikea”. Ai mistäkö ihmeen inhimillisistä syistä? Nyt syksyllä julkaistun suuren seksuaalitutkimuksen mukaan 88 % intialaisista miehistä ei voisi kuvitellakaan menevänsä naimisiin ei-neitsyen tytön kanssa. Tarvitseeko vielä selittää lisää? :)

Eero Eloranta

Kirjoittaja on TKK:n tietotekniikan opiskelija, joka oli viime syksynä vaihto-opiskelijana Jawaharlal Nehru Universityssä New Delhissä, mistä hän muutti Thaimaahan. Kirjoituksen seuraavaa osaa odotellaan Bangkokista. Matkapäiväkirjaa voi seurata osoitteessa: www.eeroeloranta.com.

Pu Yan ja Chen Xuefeng pelasivat kiinalaisen shakin joukkue-SM:n marraskuussa voittaneessa TKK:n joukkueessa.

SHAKKIA KIINALAISITTAIN

Tavallisen shakin pelaajien lisäksi Otaniemestä löytyy myös pieni mutta aktiivinen kiinalaisen shakin, eli xiangqin pelaajajoukko.

Otaniemessä kiinalaisen shakin pelaajat ovat järjestäytyneet Teekkarien Shakkikerhon alla toimivaksi yhdistykseksi, joka puolestaan toimii läheisessä yhteistyössä Kiinalaisen shakin ystävät Suomessa ry:n (KiiSYS) kanssa. Shakin pelaamisen lisäksi yhdistysten tarkoituksena on edistää suomalaisten ja kiinalaisten välistä ystävyyttä ja kiinalaiseen kulttuuriin tutustumista.

Esimerkiksi Otaniemessä järjestettävissä peli-illoissa tämä ajatus toteutuu parhaalla mahdollisella tavalla käytännössäkin, sillä noin kolmasosa kaikista aktiivipelaajista on kiinalaisia vaihto-opiskelijoita tai Suomessa muuten asuvia kiinalaisia. Yhteensä kiinalaisen shakin harrastajia löytyy Suomesta kuutisenkymmentä.

STRATEGINEN PELI

Perimätiedon mukaan kiinalaista shakkia olisi pelattu Suomessa jo 1900-luvun alusta alkaen, mutta uuteen nousuun laji lähti 1990-luvun alkupuolella KiiSYS:in perustamisen myötä. Yhdistyksen puheenjohtaja, diplomi-insinööri **Timo Aitta** ja **Tero Riskula** kertovat, että ajatus yhdistyksen perustamisesta syntyi vuonna 1992, kun Kiinan-matkallaan peliin ihastunut järvenpääläinen **Raimo Lindroos** tutustutti peliin ensiksi joukon ystäviään ja sai heidät ihastumaan pelin haastavasta ja strategisesta luonteesta.

– Ensimmäisen kerran kun minä yritin ymmärtää tätä peliä, niin tuntui, että tähän on ihan joku dinosaur, miten näillä nappuloilla saa mitään aikaiseksi kun ei ole kuningatarta ja sotilaat eivät korotu peräivillä, Timo Aitta nauraa.

Pelin taktinen luonne alkoi hahmottua vasta muutaman ensimmäisen pelikerran jälkeen.

MIKKO ARVINEN

– Esimerkiksi kuningas ja sen puolustus on todella heikko. Pelissä pitää hyökätä todella aggressiivisesti, että toinen ei ennätä ensin, Timo Aitta kertoo.

Tavallisesta shakista Timo Aitta ja Tero Riskula innostuivat toisissaan opiskeluaikoinaan Teekkarien Shakkikerhossa 1970-luvun puolivälissä, ja Timo Aitta löytyy tälläkin hetkellä shakkikerhon tavallisen shakin ranking-listan yhdeksänneltä sijalta.

Niin kiinalainen, kuin ”tavallinenkin” shakki sopivat erinomaisesti matemaattisesti lahjakkaille ja loogisesta ajattelusta kiinnostuneille ihmisille, eli sanalla sanoen teekkeille.

SUOMEN MESTARUUS KIINAAN

Peli-iltojen lisäksi kiinalaisen shakin pelaajat järjestävät säännöllisin väliajoin myös erilaisia turnauksia. Ehkä mielenkiintoisimpia tapahtumia ovat olleet Kiinan suurlähetystön kanssa järjestetyt ystävyysottelut.

Viime aikoina lähetystöpelit ovat olleet tauolla suurlähettilään vaihduttua, mutta vastaavasti Otaniemestä löytyy monia aktiivisia ja taitavia kiinalaispelaajia. TKK:n kiinalaisten pelaajien joukkue voitti selvästi marraskuun lopulla järjestetyn kiinalaisen shakin joukkuepelin Suomen mestaruuden.

Yang Jinghui ja **Chen Xuefeng** kertoivat Otaniemessä järjestetyssä uuden vuoden turnauksessa, että he yllättyivät Suomeen tullessaan suomalaispelaajien kovasta tasosta. Heidän mukaan xiangqi on Kiinassa erittäin suosittua varsinkin yliopisto-opiskelijoiden keskuudessa. Vaikka TKK:lla tietoliikennetekniikkaa opiskeleva Chen oli yksi SM-kilpailujen parhaista pelaajista, hävisi hän kilpailussa yhden pelin niin ikään JMT3:n Takkakabinettiin revanssiotteluun saapuneelle **Olavi Stenmanille**.

Kiinalaista shakkia pelataan maanantaisin kello 18 eteenpäin Jämeräntaival 1:n pelitilassa. ■

KIINALAINEN SHAKKI PÄHKINÄNKUORESSA

Kiinalaisen shakin nimi on kiinaksi xiangqi, äännetään ”siangtsi”. Xiangqia pelataan kymmenen rivin ja yhdeksän linjan pelilaudalla. Sana xiàng tarkoittaa norsua ja qí shakkia, joten pelin nimen voisi kääntää vapaasti norsushakiksi.

Peliä pelataan 32 nappulalla, jotka on merkitty kiinankielisillä symboleilla. Suomeksi pelinappuloiden nimet ovat vaunut, hevonen, norsu, neuvonantaja, kenraali, tykki ja sotilas. Nappuloiden yli ei voi hypätä muilla kuin tykillä, ja sotilasta lukuun ottamatta kaikki siirrot ovat sallittuja myös taaksepäin, aivan kuin tavallisessa shakissakin.

Vaikka peleistä löytyy runsaasti yhtäläisyyksiä, poikkeaa suurin osa xingqin siirroista tavallisesta shakista. Pelilauta jaetaan keskellä olevalla ”joella” kahteen puoliskoon. Esimerkiksi norsu liikkuu vinolinjaa pitkin kaksi pisteväliä kerrallaan vain joen omalla puolella lautaa.

Pelin tarkoituksena on lyödä vastapuolen kenraali. Matti syntyy kun uhattu kenraali ei pysty enää liikkumaan. Pelin voi voittaa myös tekemällä ensiksi patti-tilanteen.

Zhany Yini, Yang Jinghui, Olavi Stenman, Timo Aitta, takana seisova Teemu Matvejeff ja Mikko Törnqvist osallistuivat Takkakabinetissa järjestettyyn kiinalaisen shakin uuden vuoden turnaukseen.

Tehokkaat

DGC-tietokonepaketit

Pakettihinnat eivät sisällä näyttöä.

AMD 2400 konepaketti 309 €
256Mt/40Gt/CDRW

AMD 2500 konepaketti 339 €
256Mt/80Gt/CDRW

AMD 2800 konepaketti 399 €
256Mt/160Gt/CDRW

AMD 3000 konepaketti 499 €
512Mt160Gt/DVD+-RW

Skypellä 120 min internet-puheluja ja Plantronics headsetit alk. 20 €.

Hae meiltä GSM ja ADSL

Softelo Oy
DATA GROUP ESPOO

Merituulentie 2, 02100 Espoo, Tapiola
P. 4555281, sp: myynti@softelo.com
Web-kauppa: www.softelo.com

Mitä sitä tekisi, jos saisi elää tunnin ilman rajoja? Asta (Susanna Ruohonen, vas.) valitsisi toisen ihmisen kosketuksen, Anni (Mervi Huttunen) tähteyden.

"JOS ELÄISIN VAIN TUNNIN..."

TEATTERIRYHMÄ SARANA RIKKOO ELÄMÄN RAJOITUKSIA UUDESSA OPPITUNTI ELÄMÄSTÄ

TEKSTI JENNI STENMAN
KUVAT MIKKO SINERVO

Alpo (Kalle Sulalampi) tietää, mistä täydellisessä elämässä on kyse.

"ON helppoa tehdä teatteria, joka aiheuttaa kaikissa ihmisissä saman reaktion. Sen sijaan on haastavampaa ja jännempää tehdä teatteria, joka aiheuttaa jokaisessa eri reaktion", toteaa **Eeva Rantinoja**, Oppitunti elämästä -näytelmän käsikirjoittaja ja ohjaaja.

Ainakin tässä suhteessa Rantinoja on onnistunut. Näytelmä heittää ilmaan kysymyksiä, joihin jokaisella on oma vastauksensa. Perheen hulvilipoika Alpo (**Kalle Sulalampi**) on kasvanut, rauhoittunut ja löytänyt omasta mielestään täydellisen elämän. Hän haluaa näyttää, millaista elämä olisi, jos rajoja ei olisi – jos kukaan ei valvoisi. Seuraa neljä erilaista elämäntarinaa, neljä erilaista kuvausta tunnista ilman rajoituksia.

"Te mietitte miten eläisitte tunnin, jos tietäisitte, että teillä on vain yksi enää käytettävissä", Alpo toteaa näytelmän alussa yleisölle. "Te mietitte sitä sirkusta, jota elämä on teidän kohdallanne, koska ette pysähdy, koska ette erota tärkeitä tekijöitä."

Siihen, mitä nuo tärkeät tekijät ovat, näyttelmä ei koskaan anna vastausta vaan jättää sen katsojan mietittäväksi. Se tyytyy vain näyttämään eri vaihtoehtoja.

TEKKARIT NÄYTTÄMÖLLÄ

Vaikka näytelmällä on muuten vähän jos ollenkaan yhteyksiä speksiin, tanssin ja laulun runsaus selittyvät ehkä osittain Teekkarispeksin vaikutuksella: näytelmässä esiintyy peräti kolme speksiläistä.

"Aloitimme harjoittelut lokakuun puolessa välissä", **Henna Partanen** kertoo näyttelijöiden työtahdista. "Aluksi harjoittelimme pari kertaa viikossa, sen jälkeen kiihtyvällä tahdilla. Koko joululomahan siihen meni."

"Teatteri-harrastus sopii yhteen teekkariuden kanssa oikein hyvin", **Kosti Rytkönen** aloittaa kehu luovan taiteen puolesta. "Se on erinomaista vastapainoa koululle ja työelämälle."

"Opiskelu siinä kyllä vähän kärsii", **Susanna Ruohonen** lopettaa naurunremakan säes-

tämänä. Ilmeistä voi päätellä, että tämä ei näytä ollenkaan haitanneen teekkareita.

Teatteriryhmä Saranalla on ollut yksi aikaisempikin produktio. Sartren eksistentiaalismi-filosofiaan pohjautuva Suljetut ovet näyteltiin viime keväänä. Ryhmä kehittyi koulukaveista, ja yksi kerrallaan siihen eksyi muitakin ihmisiä. Esimerkiksi ohjaaja Rantinoja löytyi lehti-ilmoituksen perusteella.

EI PERINTEISTÄ VIIHDETTÄ

"Emme suosittele näytelmää lapsille tai katsojille, jotka odottavat perinteistä näytelmä-viihdettä", toteaa näyttelijä **Mervi Huttunen**. Kaikille muille hän onkin sitä valmis suosittelemaan; tosikotkin saattaisivat löytää näytelmästä uutta paloa elämäänsä.

Teatterissa sekoittuvat pohtivat monologit, vauhdikkaat ja riettaatkin kohtaukset sekä eloiset tanssi- ja lauluesitykset. Näistä monologit ovat ehdottomasti näytelmän suola. Jokaisen hahmon oma näkökulma elämäänsä tuodaan esille eloisesti, ja päättöpäin onnelli-

selta tuntuvat hahmot muuttuvatkin traagisiksi, kun heille annetaan tilaisuus avata suunsa. Loppu kuitenkin luo toivoa hahmojen mutta myös katsojan elämään.

Näytelmässä on käytetty toistoa vaikuttavana tehokeinona. Kun Antero (Rytkönen) neljättä kertaa huikkaa huomenet ja juo aamumaitonsa, tunnelma on samalla turvallisen tuttu ja kutkuttavan tuntematon. Hahmoihin on helppo samaistua, mutta silti ne ovat omalla tavallaan arvaamattomia.

Nimensä mukaisesti Oppitunti elämästä kestää tunnin, mutta sen vaikutus säilyy paljon pidempään. Teatterista poistuu sekavan oloisen: mitä rajoja minulla on elämässäni, joita voisin rikkoa? Miten haluaisin elää? Ja mitä siinä näytelmän lopussa oikeasti tapahtui?

Teatteriryhmä Sarana esittää näytelmän Oppitunti elämästä Narrin näyttämöllä, Hietanienkatu 9 c. Näytökset tammikuussa 15., 16., 22., 23., 29. ja 30. päivänä. Liput opiskelijoille 5 euroa. Lisätietoa: www.kuuasema.com/sarana/tunti.html.

Opiskelijan koti

Snadi vinkki:
www.hoas.fi

HELSINGIN SEUDUN OPISELIJA-ASUNTOSÄÄTIÖ

>>

Uusi purjekone polyteknikkojen ilmailukerholle

SANTERI KONTINEN

Polyteknikkojen ilmailukerho hankki joulukuun alussa Italiasta kaksipaikkaisen purjelentokoneen. Lentokone on mallia DG-505 Orion. Siipien kärkiväliä voidaan muuttaa irroitettavilla osilla 17,2 ja 20 metrin välillä. Painoa lentokoneella on tyhjänä 400 ja täytenä noin 750 kiloa. Matkustaja ja lentäjä voivat enimmillään painaa 210 kiloa.

Lentokone hankittiin käytettynä. Purjekone vastaa kuitenkin lähes uutta, sillä on lennetty vain nelisensataa tuntia. Normaalisti purjekoneella voi lentää noin neljä-tuhatta tuntia. **Manne Juntusen** mukaan uuden vastaavan purjekoneen hinta liikkuu päälle sadantuhannen euron. Juntunen sanoo salaperäisesti, että PIK:n ostama kone maksoi enemmän kuin viisikymmentätuhatta euroa. Sopivaa konetta etsiskeltiin vuosikausia. Nyt hankittu kone löytyi internetistä Saksan purjelentoliiton sivuilta. Uutta konetta on tarkoitus käyttää ainakin 15 vuotta.

Purjekone on monikäyttöinen. Sillä on mahdollista lentää matka- ja taitolentoa sekä sillä on mahdollista antaa peruskoulutusta. Juntusen sormet syyhyävät päästä kokeile-

maan konetta. Tuskallinen odotus kestää kuitenkin muutamana kuukauden, sillä purjelentokelit alkavat Suomessa tavallisesti maaliskuun huhtikuussa. Lentelyä jatkuu useimmiten elokuun lopulle, joskus jopa syyskuullekin.

PIK järjestää ensi kesänä purjelentokurssin. Purjelentolupakirjan hinta on noin tuhat euroa. Lupakirjan saa kun on ensin suorittanut 40 teorituntia ja sitten 10 lentotuntia. 📄

PIK:n purjelentäjät esittelivät kerhon uutta konetta Alvarin aukiolla joulun puolivälissä.

>> VUODEN VAIHTEESSA JÄLLEEN YKSI SUOMALAINEN MUSIIKKIOHJELMA SIIRTYI TALOUDELLISESTI KANNATTAMATTOMIEN KULTTUURITEKOJEN HISTORIAAN KUN SUBTV:LLÄ PYÖRINEEN SESSIONS-OHJELMAN VIIMEINEN JAKSO NÄHTIIN UUDEN VUODEN AATTONA.

Toisin kuin Ruben Stiller, vaikuttaa Sonja Kailassaari luonnossa täsmälleen yhtä mukavalta kuin televisiossa. Aidot ihmiset ovat ihania.

tavaa ohjelmaa pienemmistäkin bändeistä, Sonja pohtii.

Nyt vaihtoehdoksi jää hienosti, että uusi kotimainen musiikkivideo voidaan näyttää televisiossa kerran Levyraadissa ja kerran Top40-listalla. Toisaalta kysymys on myös hyvin pitkälti siitä, minkälaista taidetta Suomessa halutaan tukea. Vaikka Sonjan ura jatkuu Yleisradion puolella esimerkiksi X3M-kanavalla, suhtautuu hän hieman skeptisesti Yleisradion haluun ja mahdollisuuksiin tuoda esille vaihtoehtoisempaa musiikkikulttuuria.

– Saa nyt nähdä mitä minä saan aikaiseksi Ylellä. Jos vaikka kiristäisi niitä, että nyt on pakko tehdä jotain laadukasta musiikkiohjelmaa, Sonja nauraa.

VALTAVA MÄÄRÄ SIISTEJÄ JULKKIKSIA

24-vuotias Sonja on saanut tavata viime vuosien aikana valtavan määrän maailman luokan staroja.

– Välillä katsoo MTV:ltä jotain ohjelmaa, niin huomaa että hei, mähän olen tavannut nuo tyypit.

– Se on mielenkiintoista. Sä kuulet näistä radiosta ja näet telkkarissa, ja sitten ne onkin yht’äkkiä sun naaman edessä.

Välillä Sonja on jopa miettinyt mielenkiintoisimpien haastateltavien listaamista paperille, ”kun multa aina kysytään kuka on viilein tyyppi ja mahtavin haastateltava kerä on ollut”. Pohdinnan jälkeen Sonja mainitsee Foo Fightersin.

– Pojat oli tosi rentoja ja David Grohl, vau, Sonja nauraa.

Myös Metallican haastattelu Lontoossa Saint Anger -levyn live-taltioinnin yhteydessä oli mieleenpainuva kokemus. Omaa musiikkimakuaan Sonja kuvailee monipuoliseksi, mitä työn kautta tapahtunut eri musiikkityyleihin tutustuminen on lisännyt entisestään. Parhaiten cd-soittimessa pyörivät kuitenkin Franz Ferdinandin, Killerin ja Interpolin levyt. Yleisesti ottaen kitarapoppi uppoaa kaikkein parhaiten.

Jatkuvasta julkisuudesta olosta huolimatta Sonja ei pidä, eikä haluakaan pitää itseään julkikkana.

– Ei kukaan tule koskaan sanomaan mitään. Mä olen onnistunut tekemään mun duunin toimittajana ilman, että siihen on tullut mukaan mitään ylimääräistä sontaa.

Sonja jopa väittää, että Polyteekkari olisi kolmas lehti hänen uransa aikana, mikä olisi ollut kiinnostunut hänen haastattelemisestaan. 🇺🇸

kee musiikkivideoiden esittämiseen perustuvien ohjelmien pyörittämisestä sietämättömän kallista ainakin pienemmille tv-kanaville. Vastaavasti kynnys esittää tuntemattomampien bändien videoita nousee samalla valitettavan korkeaksi.

– Jos katsojia olisi enemmän, ei ongelmaa olisi, mutta vielä vaikeampi kysymys olisi, kuinka tehdä tarpeeksi suuria katsojajoukkoja kiinnos-

Suomenkielinen MTV?

Helsingin Sanomat kertoi joulukuun puolivälissä, että musiikkivideorintaman seuraava muutos nähdään syyskuussa, kun legendaarinen Music Television alkaa todennäköisesti pyörittämään suomenkielistä ”musateeveetä”.

Helsingin Sanomien mukaan kanava olisi tarkoitettu pelkästään Suomen markkinoille ja suomalaiselle musiikkileisölle. Kanava tulisi todennäköisesti näkymään nyt esitettävän, pohjoismaiden yhteisen MTV Nordicin paikalla kaapeliverkossa. Ohjelmistossa olisi selvästi suomalaiselle yleisölle suunnattua musiikkia ja mainontaa. Myös Ruotsi, Tanska ja Norja saavat omat kanavansa.

Jatkossakin kanavalla nähtäisiin kuitenkin myös kansainvälisiä ohjelmia. Musateevee tuskin lohduttaa tuntemattomampien suomalaisyhtyeiden ystäviä, mutta listavideoista pitäviä uutinen varmasti ilahduttaa.

ve kotimaisten musiikkivideoiden esityskanavan löytämiseksi kävi kuitenkin niin ilmeiseksi, että Sessions alkoi muotoutua selvemmin puhdaspiirteiseksi musiikkiohjelmaksi. Varsinkin valtavirran ulkopuolelta tulevan musiikin on jatkuvasti vaikeampi päästä esiin tiukan kaupalliseen formaattiin puristettujen soittolistojen välistä. Sama, yksinkertaiseen voitontavoitteluun tähtäävä logiikka koitui myös Sessionsin kohtaloksi.

– Tuollaisen ohjelman tekeminen on vain niin pirun kallista. Kaikella on aikansa, mutta kyllähän Sessionsin lopettaminen vähän harmittaa. Aluksi oli, että jaahas, kiitti vaan.

TEKIJÖIDEN OIKEUDET PUREVAT NILKKAAN?

Suurin osa musiikkiohjelman kustannuksista syntyy tekijänoikeuskorvauksista. Sonjan mukaan on toisaalta aivan oikein, että musiikintekijöille maksetaan heidän työstään asiaankuuluva korvaus (joidenkin tietojen mukaan noin 240 euroa minuutilta), mutta samalla tämä te-

Sessionsia ei enää ole. Ohjelmaa alusta asti juontaneen **Sonja Kailassaaren** myötä ohjelman tavaramerkiksi muodostunutta hyvän-tuulisuutta ja välittömyyttä jää kaipaamaan noin satutahatta viikoittaista katsojaa ja valtaisa joukko aloittelevia kotimaisia bändejä.

Sonja Kailassaari harmittelee varsinkin musaskeneen tulevaa aukkoa. Vuosien varrella Sessions oli mukana esittelemässä ja nostamassa lukuisia uusia yhtyeitä, joista monet nousivat sittemmin suurempaan suosioon. Nyt uusilla yrittäjillä on jälleen yksi esilletulopaikka vähemmän.

– Kaikki ohjelmat alkavat olla jotain listaohjelmia. Jossain niistä saatetaan tehdä jotain haastateluja, mutta siinä se melkein on, Sonja sanoo.

Sessions alkoi aikanaan monipuolisempaan ”nuorisokulttuurin erikoisohjelmaksi”. MTV3:n legendaarisen Jyrkin kuoppaamisen jälkeen tar-

>> TEEKKARI-MARTAT JÄRJESTI YHDEN ILLAN MITTAISEN VARMA NAKKI -RUOANLAITTOKURSSIN JMT:N 3 KEITTIÖSSÄ. KURSSILLA VALMISTETTIIN HELPPO JA HERKULLINEN OPISELIJAN KUKKAROLLE SOPIVA KOLMEN RUOKALAJIN PÄIVÄLLINEN.

KOKKAILUA

Teekkari-Marttojen opastuksella

Kurssi aloitettiin jakamalla kurssille saapuneet pariin. Yksi pari huolehti aina yhden ruokalajin valmistuksesta. Toisaalta ohjeet olivat niin helppoja, että ei juurikaan haitannut, vaikka jokaista ruokalajia ei henkilökohtaisesti vääntänytään.

Kurssilaisten taso vaihteli aivan aloittelijoista jo hiukan enemmän kokkailua harrastaneisiin. Kliseen mukaan naiset ovat kiinnostuneempia ruoan valmistuksesta kuin miehet. Tämä vaikutti pitävän paikkansa myös Helppo nakki -kurssilla. Päävaikuttimena kurssille tulossa vaikutti olevan halu laajentaa ruokavaliota.

Marinoituja paprikoita valmistanut **Jyri Jernström** totesi, että aikaisempi kokkailutaito koostui lähinnä jauhelihakastikkeesta ja makaronilaatikosta. Tärkeä syy kurssille tulon oli myös tyttöystävä, jota Jyri haluaisi ilahduttaa monipuolisemmilla herkuilla. Nainen oli myös syynä siihen, että **Risto Kujanpää** osallistui kurssille. Riston tyttöystävä on kasvissyöjä, joten Risto halusi tehdä omaa ruokavaliotaan monipuolisemmaksi.

Kurssille osallistuneet naiset olivat edenneet taidoissaan jo hiukan pidemmälle. **Elisa Häppölä** sai tehtäväkseen maalaisperunoiden valmistuksen. Elisan mielestä tässä ruokalajissa ei ollut kovinkaan paljon uutta opeteltavaa. **Saara Hakala** puolestaan vitsaili, että vaimo-taitojahan täällä ollaan opettelemassa.

Odotukset kurssilaisilla olivat melko vaatimattomia. Elisa Häppölä toivoi, että valmistetusta ruoasta tulisi hyvää. Sähköteekkari **”Junnu” Lehtinen** halusi erityisesti

parantaa leipomistaitojaan. Kurssilta hän odotti myös saavansa hyviä ruoanlaittovinkkejä.

Kurssin vetäjinä toimivat TeeMan rahastonhoitaja **Risto Koivunen** ja sihteeri **Mari Toivonen**. ”Mut on tänne väkisin raahattu”, naureskeli Koivunen kieli poskessa. Risto tuli mukaan TeeMan toimintaan nähtyään sattumalta marttojen rekrytointiesityksen. Mukavaa on kuulemma ollut.

Koivusen mukaan perinteinen kuva Martoista, jotka korostavat ravitsemusta ja ruoanlaittoa, pitää paikkansa myös TeeMassa. Mari Toivonen kertoo olleensa mukana TeeMan toiminnassa pari vuotta.

Toivonen sanoi toivovansa, että kaikki kurssille osallistujat oppisivat tekemään jotain hyvää ruokaa. Toisaalta jos kurssi pääsi tällä kertaa jäämään väliin, ei kannata huolestua. Toivonen kertoo, että Tapiolan Martat järjestävät vastaavia kursseja. Kurssille osallistuminen ei edellytä, että on Marttojen jäsen.

Kokkailu kannattaa. Itse tehdessä säästää rahaa ja ruokavaliosta tuppaa tulemaan terveellisempi. Koivunen huomauttaa, että kun ruoka on itse valmistettua, tietää varmasti mitä siinä on.

Ruoan kypsymisen ja syömisen aikana oli aikaa hölöstä niitä näitä. Keskustelu kuitenkin pysyi aika hyvin ruoassa ja ruokakulttuurissa. Ainakin jälkiruokaa kurssilla valmistettiin tarpeeksi. Jäätelöä ja erittäin herkkua suklaakakkua piti lopulta tyrkyttää, koska kukaan ei enää kyennyt syömään niitä loppuun. Lopulta suostuin syömään vielä yhden kierroksen jälkiruokaa. 🍪

SANTERI KONTINEN

Asenteet kovenevat

Taanonin näin bussissa sellaista, mitä en Suomessa koskaan olisi uskonut näkeväni: muhamettilainen nainen oli pukeutunut asuun, joka paljasti ihoa vain sen verran mitä silmälasit peittävät. Vieressä istui aviomies tuuheassa parrassa.

Ranskassa asuvien islamilaisten nuorten mukaan huivin käytöstä vouhotetaan siellä enemmän kuin vaikkapa Pohjois-Afrikassa. Pojat ja tytöt liikkuvat nykyään piireissä ja monien poikien suusta kuulee mielipiteitä, että kaikki muut naiset paitsi siskot ja äidit, ovat vähintään loppuja. Hiljattain Hollannissa murhattiin elokuvaohjaaja, joka oli tehnyt pätkän islamilaisiin naisiin kohdistuvasta perheväkivallasta. Toinen poliittiseksi luokiteltava murha tapahtui kun Pim Fortyn ammuttiin. Fortynin perustama puolue vastustaa avoimesti Hollantiin tapahtuvaa maahanmuuttoa. Itäisessä Saksassa uusnatsit nostavat päätään. Hämmästyttävän rasismien muoto lienee venäläisen natsijärjestön kasvava jäsenmäärä. Yksityiskohtana venäläisestä asenneilmastosta voisi vielä mainita Moskovassa vierailulla olleen arabisheikin, jonka poliisi pysäytti lyhyellä kävelyllä kahdeksan kertaa.

Yhdysvaltain presidentti sanoo ottavansa ohjeita suoraan Jumalalta. Hänen johtamansa hallinto avokätisesti tukee erilaisia kristillisiä yhteisöjä. Uskonnollisten vakaumusten nojalla Yhdysvallat on myös yrittänyt käyttää suunnatonta voimaansa kaikenlaisien lähinnä lääketiedettä suitsivien säädösten toteuttamiseksi. Toisaalta öljyn tuhlaileva käyttö ja sen häikä-

lemätön hankinta lienee Jumalan mielestä ”ihan ok”. Näin ainakin vaikuttaisi toteutetun politiikan mukaan olevan. Myöskään ilmaston suojelua Jumala ei ilmeisesti pidä kovin tärkeänä.

En tiedä onko se, että naiset pukeutuvat (tai pakotetaan pukeutumaan) kaiken paitsi silmät peittävään kaapuun suvaitsemattomuutta. Suvaitsevaisuutta lienee se, että antaa kaikkien kukkien kukkia. Pitäisikö siis suvaitsemattomuutta suvaita? Myönnän, että todella hätkähdin kun näin linja-autossa istuvan naisen. Voi tietysti olla, että pariskunta oli vain hartaita muslimeja, ja että nainen oli tasavertainen kumppani miehelle. En tiedä. En voi kuitenkaan olla ajattelematta, että niin sanottujen äärimuslimien maine tasa-arvoasioissa ei ole kovin hyvä. Tasa-arvosta keskustellaan Suomessakin kii-vaasti ja saattaa olla, että se ei ole kaikilla aloilla toteutunut, mutta se on, että meillä on, että meillä on, esimerkiksi Afrikassa Taleban-hallinnassa oli paljon huonoja asioita, missään muualla ei pääse pakoontumaan telyllä länsimaissa määrittämättömä islamilaista ku-kohtaan. Olen nyt siis rasisti?

SANTERI
KONTINEN

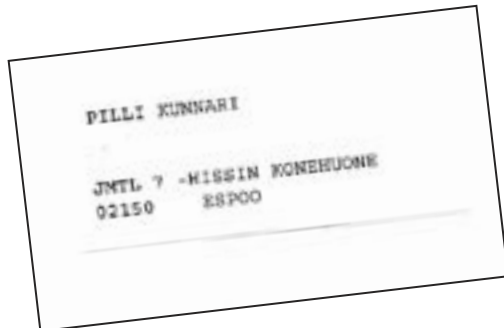

Sitä sun tätä

TEEEKKAREIDEN NETTIVINKIT

Kaikille television katselusta kiinnostuneille pitää suositella lappeenrantalaisen teekkarin, Kalle Rantasen kokoamia tv-sivuja www.sci.fi/~tomcat14/tv.html. Sivulla esitellään suurin osa Suomessa ikinä esitetyistä televisiosarjoista, tai toisin sanoen sivuille on koottu kattava kokoelma linkkejä tv-sarjojen virallisille tai epävirallisille sivuille.

Esimerkiksi Buffy vampyyrintappajan sivuilta löytyy paljon kivoja kuvia Sarah Michelle Gellarista: www.smgfan.com/pictures_renamed_050903/magscan/magscan243.jpg. Tytöille voi vastaavasti suositella suoraan Baywatchin kotisivuja: www.baywatch.com/cast/?castmember=Mitch.

PILLI SAI POSTIA.

Pilli! Sinun postisi tulevat Polyteekkarin osoitteeseen!

ONNISTUNUTTA MARKKINOINTIA TOP 3 BY PEKKA A.

1. Missä: Akateemisessa kirjakaupassa 22.12.2004.
Mitä: Liikkuminen on vaikeaa väenpaljouden takia.
Selittävä tekijä: joul.

2. Missä: Leppävaaran Prismassa ja Citymarketissa 12.12.

Mitä: Lord of The Rings - The Return of The King Special Extended DVD Editionit on myyty loppuun.
Selittävä tekijä: sormuksen mahti.

3. Missä: Seksiliike Sin Cityssä 3.12.2004.

Mitä: Liike täynnä naisasiakkaita.
Selittävä tekijä: Stefan Lindforsin suunnittelema dildo.

OLLI JOI ITSENSÄ PÖYDÄN ALLE.

Soittorasias

THE ARCADE FIRE: FUNERAL

Yksi viime vuoden hienoimmista levyistä tulee Kanadasta. Montrealista kotoisin olevan indiebändin The Arcade Fire ensimmäinen pitkäsoitto Funeral ilmestyi jo aiemmin syksyllä, mutta jakelusopimusta Eurooppaan ei levy-yhtiön mukaan vielä ole. Ei kuitenkaan hätää! Levyä nimittäin saa ainaa Punavuoren levykaupoista.

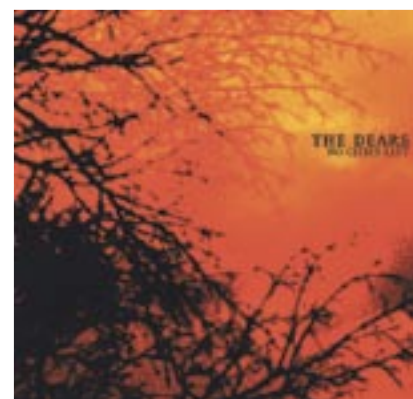
Levyn nimi Funeral viittaa bändin jäsenten sukulaisten hautajaisiin, jotka tapahtuivat levytyksen aikana. Vokalisti Win Butler menetti isoisänsä, toinen vokalisti ja rumpali Régine Chassagne isoäitinsä sekä kosketinsoittaja Richard Parry tätinsä. Traagisuus kuuluu sekä kappaleiden teemoissa, esimerkiksi kappaleessa Neighborhood #3 (Power Out) että levyn melankoliossa, mutta ah niin toiveikkaassa tunnelmassa.

Levyllä on kuultavissa vaikutteita 70-luvun lopun David Bowielta sekä Pixiesin ja Joy Divisionin kaltaisilta akteilta. Musiikki onkin post-rockia, joka jousitaustoineen (sello, viulu, alttoviulu, harppu) yhdistelee punkia ja kamarimusiikin pimeää puolta. Tahtilajin muutokset useassa kappaleessa kuten Neighborhood #1 (Tunnels) tai Crown of Love muuttavat tunnelman jostain post-koitaalisesta epätoivosta kevyeksi pimputteluksi ja takaisin.

Funeralissa on kuultavissa tiettyä samankaltaisuutta Fiery Furnacesin, Franz Ferdinandin ja Interpolin kanssa. Tämä on ehkä tietoista trendikyyden hakemista, mutta Funeralin tapauksessa se ei haittaa, koska sen verran onnistuneesta kokonaisuudesta on kysymys. Hauska yksityiskohta on lyriikoissa esiintyvä kaksikielisyys. Albumin kappaleista kahdessa englanti ja ranska vuorottelevat peräkkäisissä lauseissa.

Funeralin kappaleista lähes puolet voisi toimia myös sinkkubiiseinä. Neighborhood #1 (Tunnels), Neighborhood #3 (Power Out), Rebellion (Lies), Wake Up ovat muita kappaleita intensiivisempiä, säröytettyjä ja kauniita melodioita, jotka toimivat myös kokonaisuudesta erotettuina. Silti albumi on tasainen ja biisien välillä vallitsee selkeä yhteys.

Levyn voimakkain kappale Rebellion (Lies) alku voisi olla U2:n Joshua Treenneljä biisi. Kaiutetulla yhden pianokoskettimen maanisella hakkaamisella biisi kasvaa jousiorkesterin kokoiseksi hirviöksi, joka tarjoaa levyn kliimaksin. Kaunis viimeinen kappale In the Backseat bändin toisen vokalistin Régine Chassagnen laulamana on kuin suoraan Björkin äänihuulilta, ja hänen epätoivoinen ujelluksensa saa ihon värisemään. ■

THE DEARS: NO CITIES LEFT

Myös The Dears tulee Montrealista. Vokalisti Murray Lightburn on bändin eksentrisen johtohahmo, mikä käy ilmi lukuisista bändin kokoonpanon muutoksista sekä myös kansitekstin ensimmäiseltä sivulta: "No Cities Left performed by The Dears / Written and Directed by Murray A. Lightburn". Lightburn kuulostaa väliillä erehdyttävästi Morriseyltä, ja vaikka osa kappaleista, kuten Lost In The Plot, onkin velkaa Smithseille, niin mistään abba-teenseistä ei voida puhua.

No Cities Left on kiinnostavalla tavalla teatraalista kabaree- ja chansonslaulelmien yhdistelyä post-rockiin ja chamber popiin. Tunnelmaa häiritsee kuitenkin musiikillinen epäjatkuvuus. Aluksi kappaleet eivät tunnu liittyvän toisiinsa, mutta levyä useita kertoja kuunneltua kappaleiden välille alkaa muodostua side. Sen sijaan lyriikoissa on paikoin sellaista kliseisyyttä, että Smithsit kääntävät hautojaan.

Kappaleet kuten Who Are You, Defenders of The Universe, Never Destroy Us sekä Warm and Sunny Days ovat hienoja teoksia. Lisäksi useiden biisien instrumentaaliosuuksiin on kiinnitetty todella huomiota, kuten noise-alkuissa Pinned Togetherissa, Falling Apartissa sekä kauniissa 22: The Death Of All The Romances. Postcard From Purgatoryn alku tarjoaa déjà vun kaikille Massive Attackin Mezzanine kuunnelleille, mutta lähes kahdeksan minuuttinen kappale vaihtuu huiluineen loppua kohti Jethro Tulliksi. Levyn päättää nimikkokappale No Cities Left, joka muuttuu upeasti kevyestä kitaroinnista jousitaustaiseksi kamaripopiksi. ■

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

Gravitaatio 2005

Mäenlaskun jälkeen laskiaistiistaina teekkarihaalarit ylläsi paina täyttä vauhtia Dipoliin talven parhaisiin hippoihiin. Pää ei siellä mene rikki vaikka rokkaa Nyrkkikyllikki. Lisäksi sulle oodia soittaa 51koodia. Kotiin älä ennen mee kuin esiintynyt on Zen Café. Julisteesta selviää esiintyjät muut toivottavasti bileisiin näihin tuut!

Toisin sanoen legendaarinen Gravitaatio 8.2.2005 klo 20–02 Dipolissa, liput 20.1. alkaen TKK:n pääaulasta 10 euroa ja Tiketistä 11,20 euroa. K-18. Tiedustelut: Gravitaatiotirehtööri Emma Nurmi, emma.nurmi@tky.hut.fi.

Töihin Gravitaatioon?

Gravitaatioon kaivattaisiin vielä vapaaehtoisia järjestyksenvalvojia ja roudareita. Ilmoita itsesi gravitaatiotirehtööri Emma Nurmelle (emma.nurmi@tky.hut.fi) mahdollisimman pian. Fukseille on luvassa hommasta fuksipisteitä!

MM 2005 -infosivut asukkaille

Ensi kesän yleisurheilun MM-kilpailujen kisakylä sijaitsee monien aikaisempien kisojen tapaan tekkarikylässä. Asukkaita varten on koottu tietoa kisakylästä sekä vastauksia useimmin esitettyihin kysymyksiin TKY:n WWW-sivuille osoitteeseen www.tky.fi/mm2005.

Kisakylä on saanut uuden, taiteiden maisteri Tuomas Siitosen suunnitteleman logon. Tekkarikylä toimii tänä vuonna viidettä kertaa kisakylänä. Merkissä on mainittu suurimmat aikaisemmat kisat.

Kampus keskustele

Rinnoista ja kaloista...

POLYTEKKARIN MIELIPIDEPALSTALLA SANA ON VAPAA KAIKILLE LUKIJOILLE. KIRJOITUKSET OSOITTEeseen TOIMITUS@POLYTEKKARI.FI.

Kalataloudellinen näkökulma piilolinssien käyttöön

Kyynlehdin tässä eräänä iltana. En siksi, että olisin tuntenut itseni mitenkään erityisesti tavallista surullisemmaksi, vaan koska olin saanut pitkän tauon jälkeen viisi paria piilolinssijä testattavaksi. Antoivat vieläpä aivan uudentyyppisiä linssijä, joita ei saa tarttumaan etusormenpäähän silmiin tunkemista varten, ei sitten millään. Ja kun sitten lopulta onnistuin saamaan linssit sisälle silmiini, alkoi niitä kirvellä ihan älyttömästi. Siis silmiä. Ja linssijäkin ehkä.

Siinä sitten vessassa kyynlehtiessäni tuli mieleen, että voiko käytetyt piilolinssit vetää alas vessanpöntöstä? Tai siis toki varmaan voi, samoin kuin vanupuikotkin ja ehkä käytetyt ehkäisyvälineetkin, jos nyt jollakin jostain syystä sattuu käymään flaksi. Mutta suotavaa se ei ole. Siis se vessanpöntöstä alas vetäminen. Varmasti tätä piilolinssien huuhtoutumista tapahtuu muutenkin ihan päivittäin. Esimerkiksi kun henkilö menee ja enemmän tai vähemmän huomaamattaan nielaisee piilolinssin sisäänsä sitä irtottaessaan. Kyllähän sen linssin tai linssien luulisi myös sitten josain vaiheessa tulevan ulos sieltä elimistöstä.

Olipa linssien kulkeutumiskanava sitten millainen hyvänsä, voitaneen silti joka tapauksessa hyvällä syyllä olettaa, että joka vuosi suuri määrä piilolinssijä huuhtoutuu alas viemäreistä ja päättyy

sitten veden luonnollisen kiertokulun kautta ja erinäisten puhdistuslaitosten kautta ensin järviin ja sitä kautta lopulta myös Itämereen.

Mutta oletteko koskaan tulleet ajatelleeksi, että mitä niille kaikille piilolinssille sitten tapahtuu siellä Itämeressä? Yleisen käsityksen mukaan mereen joutuneiden linssien pitäisi hieman vettä painavampina sitten vajota hyljälleen kenenkään huomaamatta kohti pohjaa. Mutta tämä harhakäsitys ei kuitenkaan pidä paikkaansa. Pohjaan vajoamisen sijaan mereen huuhtoutuneet piilolinssit otetaan meressä lähes välittömästi hyötykäyttöön ja tästä enemmän tai vähemmän laittomasta käyttöönnotosta vastaavat Itämeren eri kalalajit, kuten kampelat, silakat, hauet ja taimenet. Niin ja tietysti kilohailit.

Teorian todistavat oikeaksi muun muassa Itämeren viime vuosien aikana huomattavasti vähentyneet kalansaaliit. Väitetyt ylikalastuksen sijaan saaliiden pienenemiset johtuvat huomattavasti enemmän viime aikaisesta piilolinssien käytön runsaasta lisääntymisestä, jonka johdosta myös piilolinssien huuhtoutuminen mereen on ollut huomattavasti yleisempää.

Piilolinssien Itämereen huuhtoutumisella taas on puolestaan ollut sellainen vaikutus, että etenkin rannikkovesien kaloilla on ollut huomattavasti laajempi piilolinssivalikoima käytettävissään. Linssien käytön yleistymisen on puolestaan parantanut huomattavasti kalojen verkkojenhavaintokykyä ja vähentänyt siten niiden kiinni jäämistä. Syy-yhteys on aivan selvä ja ilmeinen! Mieltikääpä sitä ja niiden saariston kalattomien kalastajien nälkäisiä lapsia, kun seuraavan kerran olette aikeissa torkätä piilarit silmiinne. Hyi teitä!

Jaakko Järvinen

Rinnoista osa I

Joulukuun numerossanne on muutama rintaliivikuva. Hyvä toimitus, lehteenne lukevat myös monet naiset. Otaniemi ei ole enää pullollaan miehiä. (Ja eivätkö tutkimukset lisäks osoita, että naiset lukevat lehtia miehiä innokkaimmin?) Tasa-arvon nimessä, missä ovat komeat lihas- ja kalsarikuvat? Miksi suositte mieslukijoitanne? Parannusta odottaen ja kiitos muuten mukavasta lehdestä!

Anonymous

Toimitus vastaa:

Hyvä lukija. Rintaliivikuva oli naisen kirjoittaman, naisten elämää käsittelevän kirjoituksen kuvituksena. Kirjoituksen tavoitteena oli auttaa lehden miespuolisia lukijoita ymmärtämään paremmin naisten elämää, ja näin parantaa tasa-arvon käytännön toteutumista miesvaltaisella kampuksella. Viime syksyn ensimmäisessä Polytekkarissa julkaistiin kuu-kauden Polytekkari-poika -kuva, mutta tämä palsta päätettiin nimenomaisesti hyllyttää sen seksistisyyden ja ihmisiä esineellistävän perusluonteen vuoksi.

Rinnoista osa II

Erittäin hauska juttu oli numeron 17 sivulla 10 Naisen elämää. Hihittelin erilaisille muis- tikuville vielä pitkään jutun lukemisen jälkeen "ettei tositilanteesta tunnelma mene pilalle". Kymmenen pistettä ja papukaijamerkki Ellalle!

Riikka H.

ARKISTON HELMIÄ

Auta arkistoa! Satutko muistamaan missä tilanteessa kuva on otettu, tai keitä kuvassa mahtaisi olla? Toimitus@polytekkari.fi.

TAPAHTUMAKALENTERI

Killat ja yhdistykset! Toimittakaa tiedot ajankohtaisista tapahtumistanne viimeistään 7 päivää ennen lehden ilmestymistä osoitteeseen: toimitus@polyteekkari.fi. Otsikosta on hyvä ilmetä, että materiaali on tarkoitettu tälle palstalle. Tapahtumia voi esitellä lyhyesti, liittä mukana myös yhteystiedot.

KILLAT

Maanmittarikilta

17.1. ISOkiava
25.1. Talviurheilupäivä
27.1. Haalarigaala

Puunjalostuskilta

17.1. Haalarisitsit Smökissä, jatkot Gorsussa.
19.1. Fyysikkokillan kanssa

rastimuotoista toimintaa Afrikan tähden hengessä. Alkaa Alvarilta klo 17.00. Rastien jälkeen sauna Rantsulla.
25.1. Kuukausikokous klo 16.15.
26.1. FBI.

YHDISTYKSET

AEGEEssa tapahtuu, niin Helsingissä kuin ympäri Eurooppaa! Joka keskiviikko tapaamme klo 19.45 Kantis Pubissa (Ruoholahdenkatu) tai La Fiolessa (Eerikinkatu).
15.1. Local Training Course
19.1. Annual meeting - elections of the new board
2.-4.2. Winter event in Helsinki
AEGEE events all around Europe, more information at www.aegee.org/events

org/events
Lisätietoa: www.helsinki.fi/jari/aegee

MC Mökä

Pe 28.1. klo 19 kevään eka saunailta, Gorsu
Pe 18.2. klo 19 kevään toka saunailta, Gorsu
Pe 25.2. bändi- ja videoita, Smökki. Livemusiikkia ja metallivideoita screeniltä.
Pe 18.3. klo 19 saunailta, Heinävaara. Alaovi sulkeutuu klo 21.
Pe 29.4. klo 19 saunailta, Heinävaara. Alaovi menee kiinni klo 21.
Pe 27.5. klo 19 kevään viimeinen saunailta, Gorsu
Tervetuloa vanhat ja uudet ihmiset, lisätietoa: www.tky.hut.fi/~moka.

Polyteknikkojen kuoro

Polyteknikkojen kuoro ottaa taas uusia laulajia riviinsä. Polyteknikkojen kuoron koelaulu ke 26.1. klo 17.00 AS2-salissa. Lisätietoa: www.polyteknikkojenkuoro.fi

MUUT

Comedy Club Laugh Riot

20.1. Espoon Otaniemi, Servin Mökki, Jämeräntaival 4. Ovet aukeavat klo 19, show time klo 20. Lavalla Antti Virtanen (MC), Tommi Mujunen (Vuoden tulokas 2004), Pekka Jalava, Paul Westlake + pari openmic -ylläriä. Liput 7e, TKY:n sihteeristöstä viikkoa ennen näytöstä (13.1. alkaen) tai ovelta. Lisätietoja osoitteesta: antti.virtanen@hut.fi.

UUDET PIIRROKSET

Polyteekkari on saanut kaksi uutta takasivun piirrosta, **Jyrki Vainion Aivoutouksia** ja **Johanna Mäkeläisen Osmonlammella**. Jatkossa piirrokset ilmestyvät lehdessä vuorotellen. Johanna on 23-vuotias Teekkarikylän Perhekylässä asuva restaurointi-artenomi. Johanna piirroksessa pupupariskunta katselee elämää omasta jänisnäkökulmastaan. Jyrki Vainio on 27-vuotias Lahdessa asuva graafisen suunnittelun opiskelija. Aivoutouksia ("aivoitus" + "outous") alkoi Lapin ylioppilaslehdessä loppuvuodesta 1999. "Se on kokoelma toisiinsa sen enempää liittymättömiä piirrosideoita. Yhteistä niille lienee lähinnä se, että ne ovat outoja - ja toivon mukaan tietysti hauskoja." Vaasan ylioppilaslehti on julkaissut sarjaa vuodesta 2002.

ps. Oletko kiinnostunut stand up -kurssista? Kurssi järjestetään Otaniemessä 4.-6.2. Tiedustelut: antti.virtanen@hut.fi.

Musiikkihetki Aasian luonnonkatastrofin uhrien muistoksi

Otaniemen kappelissa järjestetään musiikkihetki Aasian katastrofin uhrien muistoksi. Tilaisuus järjestetään keskiviikkona 12.1. kello 16.30-17.00. Tapani Heikinheimo, sello; Katja Kontunen, urut. Vapaa pääsy. Kolehti Kirkon Ulkomaanavun Asia-keräykseen. Olet tervetullut hiljentymään ja ottamaan osaa onnettomuuteen liittyvään suruun. Terveisin Otapapit. Otakappeli avoinna ma-to klo 9-19 ja pe-su klo 9-15. Jämeräntaival 8.

TUOKKA-NALLE

	Leikkaa tästä!				
	ALVARI	DIPOLI/LAFKA	SERVIN MÖKKI	TUAS-TALO	TÄFFÄ
KE 12.1.	Keltaista kinkkukastiketta (vl,vr), pastaa Jauhemaksapihvejä (l,g), perunasosetta, meirami-kermakastiketta Pinaattikeittoa (vl), kananmuna, leipää Uuniomena, vaniljakastiketta	Lasagne (vl) Kidney-papuratatouille (l,g,veg) Gulashikeittoa (l,g) Savulohisalaattia À la carte: Rosvolammasta minttukastikkeella	Broileripyörykät tomaattikastikkeella (pyydä l) Falafelit tomaattikastikkeella (k,vl, pyydä ve,l) + Täytetty kalaleike + Salami-anaspizza + Kasvispizza	Valkosipulibroileria ja riisiä Feta-kasvispataa Linssi-kasviskeittoa Kasvis-juustopizzaa Tonnikala-pennesalaattia À la Carte: Hawaijinleike	À la carte: Grillipihvi JAUHELIHAKASTIKETTA JA SPAGETTIA (L) Parsakastiketta ja spagettia Kevätsipulikeittoa
TO 13.1.	Hernekeittoa (l,g), ohukaiset, leipää Burgundin lihapataa (l,g), riisiä Kasvis Thalia (vl,g,vr), riisiä Pustan porsaanelike (l), lohkoperunoita (l,g) Ohukaiset, mansikkahilloa	Yrttikalaa hollandaisekastikkeella (vl,g) Pähkinäisiä nuudelikasviksia (l) Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla Kinkku-pastasalaattia	Unibroileri currykastikkeella (pyydä l,g) Hernekeitto pannukakun ja hillon kera (pyydä l,g) Kasvishernekeitto pannukakun ja hillon kera (k, pyydä l,g,ve) + Kebabpizza + Kasvispizza	Naudanlihaa smetanakastikkeessa Kasvismusakaa Palsternakkasosekeittoa Uuniperuna kinkkumajoneesilla Kalkkuna-perunasalaattia À la Carte: Paistettua lohta ja muusia	À la carte: Metsästäjänleike KEBAB JA RIISI (VL) CHEDDARJUUSTOKALARULLA JA KERMAVIILIKASTIKETTA (VL) Kasvispihvit ja kermaviilikastiketta (vl) Porkkanasosekeittoa (vl)
PE 14.1.	Lihamureketta (l), ruskeaa kermakastiketta (vl) Kana-kasviskastiketta (vl,g), riisiä Punajuuripihvi (l), jogurtti-hunajakastiketta (g) Suklaavaahtoa	Kebabpyttipannua (l,g) Falafel-kasvispyöryköitä (vl,g) Kesäkeittoa (vl) Nuudeli-katkarapusalaattia À la carte: Smetanalohta	Broileripasta (vl, pyydä l) Balkan-pekoni-pasta Kermasipulit spagetin kera (k,vl, pyydä ve,l,g) + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza	Jauhelihakiusausta Herkkusieni-pekoni-kastiketta ja pastaa Tomaattikeittoa Meetwurstipizzaa Tomaatti-mozzarellasalaattia À la Carte: Pippuripihvi	CHICKEN KIEV JA CURRYPAPRIKAKASTIKETTA (VL) Kasvisrisottoa (l,g) Punaista katkarapukeittoa (l)
MA 17.1.	Jauheliha-makaronipataa (l,vr) Kalkkuna-mangokastiketta (l,g), riisiä Linssi-kasvispataa (l,g) Mansikkarahkaa (vl,g)	Kreikkalaisia jauhelihapuikkoja Kasvis-chilipataa ja nachoja Parsakeittoa Broilersalaattia	Tomaattinen kala (l,g) Kasviswrap (k,vl, pyydä l,ve) + Kanawrap (vl, pyydä l,g) + Jauheliha-pekoni-pizza + Kasvispizza	Savukinkkukastiketta ja spagettia Jauheliha-perunapannua Parsakeittoa Kasvispizzaa Kreikkalaista salaattia À la Carte: Broileria juusto-mangotäytteellä	À la carte: Broilerleike ja valkosipulivoi PIPPURIPORSASTA (VL) Kasvispaistosta Porkkanasosekeittoa (vl)
TI 18.1.	Kinkku-ananaspannupizzaa (l) Broileri-kaakaokastiketta (l), riisiä Soija-kasvisnuudelit (l,vr) Punaherukkakiisseliä (vl)	Sitruunalla maustettuja kalaleikkeitä Paistettua riisiä ja vihanneksia Minestronekeittoa Leipäjuustosalaattia	Herkkutelijan kanakastike (vl, pyydä l) Kasvis-nuudeliwok (k,l, pyydä ve,g) + Porsaanelike pippurikastikkeella + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza	Lihapyörykät ja ruskea kastike Broileri-appelsiini-kastiketta ja riisiä Tomaattista kikhernekeittoa Uuniperuna kasvistäytteellä Leipäjuusto-aurasalaattia À la Carte: Porsaan lehtipihvi ja kermaperunat	À la carte: Täffänleike CURRYPAPRIKABROILERIA (VL) Currykasvikset (l,g) Katkarapukeittoa (vl)
KE 19.1.	Kalapuikot (l), yrtti-kermaviilikastiketta (vl,g) Jauhelihapihvi (vl), pippuri-kermakastiketta (vl) Juurespihvit (l), yrtti-kermaviilikastiketta Kaura-omenapaistos (vl)	Karjalanpaistia Punajuuri-aurakiusausta Lohikeittoa Välimeren kasvisalaattia À la carte: Kalkkunapihvit hapanimelällä kastikkeella	Unimakara perunasoseella (g, pyydä l) Kasvispihvit perunasoseella (k,g, pyydä l,ve) Mantelikala perunasoseella + Kebabpizza + Kasvispizza	Juusto-sipuliseitä Kasvispihvejä ja yrtti-kermaviilikastiketta Palsternakkasosekeittoa Kebabpizzaa Kirjolahisalaatti À la Carte: Poronkäristystä, muusia ja puolukat	À la carte: Grillipihvi JAUHELIHAKASTIKETTA JA SPAGETTIA Tomaattikermakastiketta ja spagettia (vl) Parsakeittoa (vl)
TO 20.1.	Lihaa ja juureksia kastikkeessa (l,vr) Rapeat kalafileet (l), tartarkastiketta (vl,g) Minimaissi-suolapähkinärisottoa (l,g) Appelsiiniriisi (vl)	Broiler-pastavuokaa Kasvispihvejä yrttikastikkeella Hernekeittoa ja pannukakkua Fetasalaattia	Hernekeitto pannukakun ja hillon kera (pyydä l,g) Kasvishernekeitto pannukakun ja hillon kera (k, pyydä l,g,ve) + Salami-herkkusienipizza + Kasvispizza	Sianlihakastiketta Rapeat kalafileet Tomaattikeittoa Wraps couscous, kermaviili ja hedelmäsalsa Polarsalaattia À la Carte: Häränpihvi ja punaviinikastiketta	À la carte: Lehtipihvi SITRUUNAKALAA (VL) PIZZATÄYTEPIHVIT, KERMAISTA PAISTINKASTIKETTA (VL) Kasvispihvit ja relishmajoneesia (vl) Kirkasliemistä kanakeittoa (l,g)
PE 21.1.	Makkara-perunapannua (l,g), paistettu muna Kana-kasvisgratiinia (vl), riisiä Pinaattiohukaisia, puolukkaa Pähkinävaahtoa (vl)	Kebab Kasvisgratiinia Purjo-perunasosekeittoa Lohi-pastasalaattia À la carte: Porsaanellettä dijon-sinappikastikkeella	Kermanen kirjolohipasta (vl, pyydä l) Tomaattinen paprikapasta (k,l,ve,v, pyydä g) + Kinkku-anaspizza + Kasvispizza	Nakkikastiketta Kana-kasvisgratiinia Lihakeittoa Tomaatti-mozzarellapizzaa Kasvisalaattia À la Carte: Savustettua lohta	SVEITSINLEIKE, SITRUUNAA JA PERUNASOSETTA Pinaattiohukkaat ja puolukkahilloa (vl) Ruusukaalikeittoa (vl)
MA 24.1.	Jauhelihawokkia (l,g,vr) Valkosipulinen broilerinkoipi (l,g), kaakaokastiketta (l) Papu-herkkusienihöystöä ja jogurttia Suklaakiisseliä (vl)	Bolognese (l,g) Juustotäytteiset parsakaalipihvit (vl) Ranskalaista kalakeittoa (l,g) Tijuanasalaattia Grillattua broileria lämpimillä vihanneksilla (l,g) Vehnä-kasvisrisottoa (l,veg)	Kinkku-aurajuustopasta (vl) Pinaattiohukaiset puolukkahillolla (k, pyydä ve) + Hedelmäinen kalkkunawokki (l, pyydä g) + Jauheliha-anaspizza + Kasvispizza	Naudanjauhelihawokkia Kasvisrisottoa Yrtti-perunasosekeittoa Uuniperuna tonnikalatäytteellä Kinkku-pastasalaattia À la Carte: Wieninleike ja muusia	À la carte: Oskarinleike KALKKUNA CORDON BLEU, APPELSIINICURRYKASTIKETTA (VL) Kasvispizzaa (l) Kalakeittoa (l,g)
TI 25.1.	Siskonmakkarakeittoa (l,g), leipää Naudanlihaa smetanakastikkeessa (vl), riisiä Ratatouillea (l,g,vr), riisiä Lohileikkeet (l), tartarkastiketta Aprikoosirahkaa (vl,g)	Hapankaali-bratwursti-keittoa (l) Tonnikalasalaattia ME	Kalaleike lohkoperunoilla ja dipillä (vl) Paprika-kesäkurpitsagratiini (k, pyydä ve,g) + Porsaanelike lohkoperunoilla ja dipillä (vl) + Kana-fetapizza + Kasvispizza	Jauhelihagulassia Kalkkuna-pastavuokaa Curry-porkkanasuikalekeittoa Kasvispizzaa Tomaatti-mozzarellasalaattia À la Carte: Paistettua lohta	À la carte: Wieninleike LIHAPULLAT KERMAPIPPURIKASTIKKEESSA (VL) Kasviskroketit Purjoperunakeittoa (vl) JOKA PÄIVÄ KAKSI LOUNAS-SALAATTIVAIHTOEHTOA!

VIIKONLOPPUNA AVOINNA ON
DIPOLI
BUFFET AVOINNA
lauantaicin klo 11.30–15.00

ja **SERVIN MÖKKI**

SERVIN MÖKKI

La 15.1.
Juustoinen unikal (vl, pyydä g)
Broileripata (l)
Kasviskastike (k,vl, pyydä ve,l)
+ Kinkku-herkkusienipizza
+ Kasvispizza

Su 16.1.
Lohiperunalaatikko (g)
Pippuripossu (vl, pyydä l)
Kasvisperunalaatikko (k,g pyydä l,ve)
+ Kana-anaspizza
+ Kasvispizza

La 22.1.
Pyttipannu + paistettu muna (l,g)
Kasvispyttipannu + paistettu muna (k,l,g, pyydä ve)
Broileria hunaja-sinappikastikkeessa (vl)
+ Jauheliha-jalopenopizza
+ Kasvispizza

Su 23.1.
Possu-peperonata (l,g)
Kasvis-nuudeliwokki (k,l, pyydä ve,g)
+ Broilerileike tropicana-currydipillä
+ Tonnikala-katkarapupizza
+ Kasvispizza